கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி உ0.] துர்மதி-ஹூ மாசி-மீ [பகுதி ச.
Vol. XX. February—March—1922. No. 4.

கிழவோன் என்னும் சொன்முடிபு.

செந்தமிழ் 17-ஆம் தொகுதியில் வெளிவந்த அண்மைவிளிவாதத்திலே, பத்திராசிரியர் திருநாராயணையங்காரவர்கள்,

'இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
* * * *
விழுநீர் வேலி நாடு கிழவோனே'.

என்னும் புறப்பாட்டிற் கிழவோன் என்பது அண்மைவிளியாமென்று வாதித்து அப்பால் அக்கிழவோன் என்பதற்குச் சொன்முடிபுகாட்டுவான்புகுந்து அஃது உடம்பொடுபுணர்த்தலாற்பெறப்பட்டதோர் ஒனீற்று (ஆண்பாற்படர்க்கை)ச்சொல்லென்றும், மாயோன் என்பது ஒப்பின்முடித்தலாற்பெறப்பட்ட ஒனீற்றுச்சொல்லென்றும், ஒனீறு ஆனீற்றின் வேறென்றும், அவ்வாறே பெண்பால் பலர்பாற்குரிய ஆள், ஆர் என்னும் ஈற்றின் வேறாக ஓகாரமடுத்த ளகார ரகார ஈறும் உளவென்றும் ஓரிடத்துக்கூறி, மற்றோரிடத்துக் கிழவோன் மாயோன் என்

முன்னதன் எதிருரை.

கிழவோன் என்னும் சொன்முடிபு என்ற இம்மறுப்புரையாளனது 'ஒனீறு' முதலியவற்றிற்குச் சொல்வோன்கருத்தொடுபடாத பிறிது பொருள்கருதி மறுப்பதாயிருப்பதால் இதிற் சொல்லும்விஷயங்கள் பெரும்பாலும் இருதலைக்கும் உடம்பாடே. ஒருசிலவே மாறுபடுவன.

பன முறையே கிழமை மாயம் என்னும் பண்புப்பெயரடியாக ஆன்விகுதி புணர்ந்தவழிக் கிழவான் மாயான் எனமுடியாது நித்தியமாய் ஆ ஓவாகத் திரிந்து முடியுமென்று முன்னொடுபின் மலையக்கூறினர். இதனால் உண்மைப்பொருள் இதுவென்று துணிதல்கூடாமையின் இதுபற்றித் தொன்னூற்கருத்து யாதாமென ஆராய்தல் இன்றியமையாததாயிற்று.

பத்திராசிரியர் கிழவோன் என்பது உடம்பொடுபுணர்த்தலாற் பெறப்பட்டதோர் ஓனீற்றுச்சொல்லென்று கூறலுற்றது, 'ஏனைப்புள்ளி யீறுவிளிகொள்ளா' என்னும் தொல்காப்பிய விளியியற்சூத்திரவுரையிலே நச்சினார்க்கினியர் 'கிழவோள்' 'கிழவோன்' * * என்றும் பிறாண்டும் உடம்பொடுபுணர்த்துக்கூறிய ஓன் என்னும் ஈறு தொழிலிற்கூறும் ஆன் என் இறுதிபோல யகரமாய் விளியேற்றலுங் கொள்க. ஓகாரமடுத்த ளகாரவீறு விளியேற்குமெனுங் கொள்க என்று கூறியதுபற்றிப்போலும். அதுவாயின், கிழவோன் என்புழி ஓனீறு உடம்பொடுபுணர்த்தலாற்கொள்ளப்படுமென்பார்க்கு மாயோன் என்புழியும் அது அவ்வுடம்பொடு புணர்த்தலானே கொள்ளப்படுமெனல்வேண்டுமன்றி ஒப்பின் முடித்தலாற் கொள்ளப்படுமெனல் தவறுதலறிக. அல்லதூஉம் அவர் 'மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்' என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் அகத்திணையியலுட் புணர்த்துக் கூறியதனையும் மறந்தார்போலும்.

இனி, மேல் எடுத்துக்காட்டிய நச்சினார்க்கினியருரைபற்றி ஆராயின், அவர் ஒருவர்மாத்திரம் ஓன் என்னும் ஈறேயன்றி ஓகாரமடுத்த ளகார ரகார ஈறுகளும் வேண்டினார் என்பது பெறப்படும்.

சொல்வோன் கருத்தொடுபடாத பொருள் கருதியவற்றுள், 'ஓன் என்னும் ஈறு' என்று நச்சினார்க்கினியரும், 'ஓனீறு' என்று பத்திராதிபரும் கூறிப்போந்தகருத்து, ஓன் என்னும் ஒலியை இறுதியாகவுடைய பெயரென்பதாம். இங்கு ஈறு என்றது விகுதியையன்று, இறுதியிலுள்ள ஒலியை என அறியத்தக்கது. இவ்வாறே 'தம்முன்' முதலிய பிரிப்பிற்பிரியாக்கிளைநுதற் பெயர்களை 'உன்னீறு' என வழங்குவர் சேனாவரையர். இங்கு 'உன்' என்பது ஒருவிகுதியாகாது அம்மொழியின் இறுதியொலியாயிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது. ஆதலால் ஈற்றயல் ஆ ஓவாகத்திரிந்த னவ்வீறு என்னுங் கருத்தால், அன்

நச்சினார்க்கினியர்க்கு முந்திய உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் சேனாவரையர்முதலியோர் யாரும் அவ்வீறுகள் வேண்டினாரிலர்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ஏனை வடமொழியிற் பெறப்படாத உயர்திணை அஃறிணைப் பாகுபாடுபற்றியும் அத்திணைகட்குரிய பாலீறுகள்பற்றியும் எஞ்சாமல் வரைந்தோதுமுகத்தானே தமிழின் தனிமொழித்தன்மையை உலகிற்கு உணர்த்துவாராய், 'னஃகானொற்றே ஆடூஉ வறிசொல்' என்றாற்போலும் சூத்திரங்கள் கிளவியாக்கத்துக் கூறியதனோடமையாது 'அன்னும் ஆனும்' எனப் பெயரியலுள்ளும் 'அன்னானள்ளாள்' என வினையியலுள்ளும் கூறி, செய்யுள்வழக்கிலேமாத்திரம் வரும் மாரீறு முதலாயினபற்றியும் சூத்திரம் ஓதினார். அவர்க்குக் கிழவோன் மாயோன் என்புழி ஓன் என்பதொன்று பாலுணர்த்தும் ஈறென்பது கருத்தாயின், அதனையும் எடுத்தோதிச் சூத்திரிப்பரன்றி உடம்பொடு புணர்த்துக்கூறி உய்த்துணரவைத்தாரென்றல் பொருந்தாமையறிக.

இனி, அத்தொல்காப்பியனார் தாம் எடுத்தோதிற்றிலரேனும், அத்தொல்காப்பியத்தின்வழியே நன்னூற்பெயரின்வகுத்து, அவர் உடம்பொடுபுணர்த்தலாற்பெறவைத்த வியங்கோளீறுபற்றிக் 'கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்' எனவும், சேனாவரையரால் உம் ஈற்றின் சிதைவென மறுக்கக்கிடந்த ஓம் என்பதோர் ஈறும் புதியனபுகுதலாற் கொண்டு 'அம்மாமெம்மேமோமொடு' எனவும் வேண்டும் விகற்பங் கூறி முடித்து நூல்செய்த பவணந்திமுனிவரும் 'அன்னானள்ளாள் அர் ஆர்' என்றே ஓதியொழிந்தாரன்றி ஓகாரமடுத்த னகார ளகார ரகாரவீறு கொண்டிலர்.

ஆன் ஈற்றின் வேறுபட்ட னவ்வீற்றின் ஒருபகுதி என்பதைச் சுருங்கக்கூறவேண்டி 'ஒனீறு' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனை ஆனீற்றின்வேறாகக் காட்டியது அளபெடைச்சொல்லும், அளபெடுத்தசொல் ஆம்போலத் திரிந்ததன்றிரிபு பிறிதென்னும் வழக்குப்பற்றியென்க. இதனாற் பத்திராதிபர் கூறியது முன்னொடுபின் மலைவுடையதாகாது.

இன்னும், தொல்காப்பியவுரையில் "உடம்பொடுபுணர்த்துக்கூறும் ஓன் என்னும் ஈறு" என்ற நச்சினார்க்கினியர்க்கு ஓன் என்னும் விகுதி பொன்று உடம்பொடுபுணர்த்தலாற்பெறப்பட்டதென்பது கருத்தாகு

குட்டித்தொல்காப்பியமெனப் புனைந்துரைக்கப்படும் இலக்கண விளக்கநூலாரும் நேமிநாதநூலாரும் அவ்வீறுகள் உளவாக ஓதினரிலர்.

பாணுணர்த்துமீறுகள்பற்றித் தமக்குவேண்டியவாறெல்லாம் மரபுநிலைதிரிய எடுத்தோதிய வீரசோழியநூலாரும் அவ்வீறுகள்கொண்டிலர்.

பிந்திய நூல்களின் உரையாசிரியர் சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் முதலியோரும் கொண்டிலர். அதனால் நச்சினார்க்கினியருரை ஆசிரியர்கருத்தோடு மாறுபடுவதாமென மறுக்க.

இனித் தொன்னூலாசிரியரும் உரையாசிரியரும் எடுத்தோதினரிலரேனும், இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமியம்பல்பற்றிக் கிழவோன் முதலிய இலக்கியமுண்மையால் நச்சினார்க்கினியர்கூறியவாறு ஒன் முதலிய வீறுகோடற்கு இழுக்கின்றாம்பிறவெனின், அற்றேல் 'வில்லோன் காலன கழலே' 'தொடியோள் மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே' 'நல்லோர் யார்கொ லளியர் தாமே' 'கழனி நல்லூர் மகிழ்நற் கென்னிழை, நெகிழப் பருவரல் செப்பா தோயே' என்புழியெல்லாம் ஒன்முதலிய வீறு கோடற்கு இழுக்கின்றாம். ஆயின், ஆசிரியர் ஆபிடை னளரயவீற்றயல் ஆகாரம் செய்யுள்வழக்கிலே ஓகாரமாய்த்திரிந்துவருமென்னுங் கொள்கையராய் 'ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே, யாயிட னறிதல் செய்யுளுள்ளே' என்று பெயரியலுள் எடுத்தோதியதனை அது பயனில்கூற்றாக்குமாறறிக.

மென்று கருதுகிறார்கள்; அவர்க்கு அது கருத்தன்று; உடம்பொடு புணர்த்தலாற் பெறப்பட்ட ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாக நித்தியமாய்த் திரிதலையுடைய னகரவீறென்பதே கருத்தென்க.

இனி 'ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே' என்ற சூத்திரத்துள்ள உம்மையால் ஈற்றயல் அகரமும் ஓவாதல் பெறப்படும் என்கிறார்கள். அவ்வாறு ஓருரையினும் காணப்படவில்லை. சேனாவரையருரையிலெழுதியிருக்கும் ஒருபகுதி தம்கொள்கைக்கு ஆதாரவாயிருப்பதாக நண்பரவர்கள் கருதுகிறார்கள். அது முழுதும் தம்கொள்கைக்கே விரோதமுடையதாயிருக்கிறது. அதனுள் தமக்கு விரோதமுள்ளபாகத்தை........இப்புள்ளி கொடுத்து விலக்கிவிட்டார்கள். அவ்வாறு விலக்காது முழுதுமெழுதிக் கொண்டுபார்த்தால் உண்மை வெளியாகும். அவ்வுரைமுழுதும்வருமாறு.

ஆசிரியர் தொல்காப்பினார் பெயர்ச்சொல்லுளேயன்றி வினைச்சொல்லுள்ளும் ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்துவருதல்பற்றிப் 'பாலறி வந்த அம்மூ வீற்றும், ஆவோ வாகும் செய்யு ளுள்ளே' 'ஆயென் கிளவியும் அவற்றொடுகொள்ளும்' என்று வினையியலுள்ளும் மயக்கமின்றி ஓதினார்.

அக்கருத்தேபற்றி நன்னூலாரும் 'பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றயல்-ஆவோ வாகலும் செய்யுளு ளுரித்தே' என்று சூத்திரம் ஓதினர்.

இலக்கணவிளக்கநூலார் 'அந் நன்னூற்சூத்திரத்தினையே பொன் போற் போற்றி எடுத்தோதினார்.

நேமிநாதத்தார் 'ஆய்ந்த வுயர்திணைப்பேர் ஆவோவாஞ் செய்யுளிடை' என்றோதினார். ஆகலின் ஆண்டு ஆ ஓவாகத்திரிந்துவருமென்பதே எல்லாவாசிரியர்க்கும் ஒப்பமுடிந்த கருத்தாவதன்றி ஓன்முதலிய வீறு கோடல் கருத்தன்மை தெளிக.

இனி, வில்லான் முதலியவற்று ஆகாரம் ஓகாரமாய்த்திரிந்து வில்லோன் முதலியனவாக வருதற்கு அஃதொக்கும். கிழவோன் மாயோன் என்புழி அவ்வாறு ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்துவருமென்பதற்குக் கிழவான் மாயான் என ஆனீற்றுமொழி வழக்கினு ளின்மையாலும், கிழவன் மாயன் என்னும் அன்னீற்றுமொழிகளே உண்மையானும் ஆகாரம்

"உழாஅன், கிழாஅன் என்பனவோவெனின் அவை அன் ஈற்றுப் பெயர்; ஒருமொழிப்புணர்ச்சியான் அவ்வாறுநின்றன வென்பது. ஆன் ஈறாயவழி உழவோன் கிழவோன் எனத் திரியுமாறறிக" என்பதாம். இதனால், கிழாஅன் என்பது அன் ஈற்றுப்பெயரென்று விளக்கமாயுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலா லிது ஆனீற்றுப்பெய ரளபெடுத்து நின்றதெனக்கொள்ளற்கவென்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே அவ் அன் ஈற்றுக்கு முற்பட்டிருக்கும் பகுதி யாது 'அது கிழமை என்னும் சொல்லாயிருக்கவேண்டுமென்பதும் பெறப்பட்டது.

இனி, 'ஆனீறாயவழி உழவோன், கிழவோன் எனத் திரியுமாறறிக' என்றதனால், கிழமை என்னும் பகுதி ஆன்விகுதிபெற்றவழி ஆ ஓ ஆதல் நித்தியமென்பதும் பெறப்பட்டது. இதனால், கிழவான் என்னும் சொல் இல்லையாதலறிக. இவற்றால், கிழவோன் என்பது கிழவன் என்பதன் திரிபன்றென்பதே பெறப்பட்டது.

ஒகாரமாய்த் திரிந்ததெனற்கு ஏலாமையின் ஈண்டைக்குமாத்திரம் ஏற்புழிக்கோடலால் ஒன்றுகோடுமெனின், நன்று கூறினாய்! இலக்கியமெவ்குஞ்செல்லாததொன்று இலக்கணமாவதின்மையின், ஒருவழி ஆனீற்றின் திரிபெனவிலக்கப்பட்ட ஒன்று பிறிதொருவழி இலக்கணமாவது யாண்டையதென்க.

அற்றேல், கிழவோன் மாயோன் என்பன முடிந்தவாறு யாதோவெனின் வில்லான் என்புழி ஆகாரம் ஓகாரமாய்த்திரிந்து வில்லோன் என முடிந்தாற்போல ஓரோவழிக் கிழவன் மாயன் என்னும் அன்னீற்று மொழியின் அகரமும் ஓகாரமாய்த்திரிந்து கிழவோன் மாயோன் என முடியுமெனக்கொள்க. இம்முடிபு 'ஆவோவாகும் பெயருமாருளவே' என்னுஞ் சூத்திரத்து உம்மையாற் கொள்ளப்படும். அச்சூத்திரத்துரையிற் சேனாவரையர் உழாஅன் கிழாஅன் என்பனவோவெனின் * * ஆனீறாயவழி உழவோன் கிழவோன் எனத் திரியுமாறறிக என்றார். கிழவோன் என்புழிக் கிழமை என்பதுநின்று ஆன்விகுதியோடுபுணர்ந்தவழிக் கிழவோன் என முடிந்ததென்பது இவ்வுரையாசிரியர் கருத்தன்றாம். இவரும் மற்றைத் தொல்காப்பியவுரையாசிரியரும் பதமுடிபு என்பதோர் இலக்கணம் பிற்காலத்தார்படைத்துக்கொண்டது தன்னானொருபொருள் கருதிக்கூறல் என்னும் குற்றத்தின்பாற்படுமென்று கருதினாராவர்.

இறையனார்களவியல் மூன்றாஞ்சூத்திரத்துரையிலே தெய்வப்புலவர் நக்கீரனார் கிழவோன் கிழமை உடைமையிற் கிழவன் என்றுரைத்தனர். அவர்க்கும் அகரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்துவந்ததென்பதே கருத்துப்போலும் இனி நன்னூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கநூலார்க்கும்

இனி, இறையனார்களவியல் மூன்றாஞ்சூத்திரவுரையில், 'கிழவோன் (கிழமைபுடைமைபால்) கிழவன்' என்ற வாக்கியத்தானும் அகரம் ஓகாரமாகத் திரிந்ததென்பதே அவ்வுரைகாரர்கருத்தென் றெண்ணுகிறார்கள். இதில், 'கிழவோன்' என்றசொல்லின்பொருளை விரித்துரைக்கக்கருதி, 'கிழமைபுடைமைபால்' எனக்காரணங்காட்டி, கிழவன் எனக் கண்ணழித்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறுவை (அறுக்கப்படுதலால்) துணி எனக் காரணங்காட்டிய கண்ணழிப்புரையுள் அறுவை துணியின்றிரிபாகாதவாறே கிழவோனும் கிழவன்றிரிபாகாதெனக் கொள்க.

T. 11 2௪.

இதுவே கருத்தாதல் 'பெயர்வினையிடத்தனளரயவீற்றயல்' என்னும் சூத்திரவுரையான் உணர்க.

மாயோன் என்பதற்கும் இம்முடிபு ஒக்கும். எனவே, நச்சினார்க்கினியர் உடம்பொடுபுணர்த்தலாற்கொண்ட ஓனீற்றுச்சொல் என்றது போலியுரையாத லறிக. இதனானே பத்திராசிரியருரையும் மறுக்கப்பட்டது.

இனிக் கிழவோன் என்பதன்முடிபு இதுவாயினும், கிழவோன் என்பதும் கிழவன் என்பதும் சொன்னிலையால் வெவ்வேறு சொல்லேயாம், ஒன்றல்ல; அளபெடைச்சொல்லும் அளபெடுத்தசொல்லும் வெவ்வேறாயினாற்போல. ஆகவே கிழவோன் என்பது விளிவேற்றுமையிற் கிழவோய், கிழவோயே எனவரும்; அன்றிக் கிழவோனே எனவும் வரும். அவை கிழவன் என்பதன் விளியல்லவென்க. இவ்வாறுவருதற்கு விதி 'ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா' என்னும் சூத்திரமாம். அச்சூத்திரத்துரையிலே நச்சினார்க்கினியர் கிழவோன் என்பது 'தொழிலிற்கூறும் ஆனென்னிறுதிபோல (வந்தான் வந்தாய் என வந்தாற்போல) யகரமாய் விளியேற்றலுங் கொள்க. அது, பெருங்கால் வைப்பி னூடுகிழவோயே' 'மாயோய்' என்றாற்போலவருவனவும் கொள்க' என்றுகூறியதுபற்றி யுணர்க. கிழவோயே கிழவோனே என்புழி ஏகாரம் விளியுருபாம். அதற்கு விதியும் அச்சூத்திரமேயாம். ஏகாரம் விளியுருபாமாறு 'தாரென்னவோங்குஞ்சடைமுடிமேல்' என்னும் 'திருக்கோவையாருரையிலே 'பேதையரேயெனச் சிறுபான்மை ஏகாரம் பெற்றது' என்று பேராசிரியர் கூறியதனாலும் உணர்க.

இச்சொற்களின்வேறுபாடுகருதாது நன்னூலாரும் இலக்கண விளக்கநூலாரும் வாயிலான் என ஆனீறாய்நின்றசொல்லும் கிழவன் என அன்னீறாய்நின்றசொல்லும் விளிக்குமிடத்து முறையானே வாயிலோயே எனவும் கிழவோயே எனவும் வருமென்றுகொண்டு 'ஒருசாரனவீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்' என்னுஞ்சூத்திரத்து, 'இறுதியவ்

இனிக் 'கிழவோனே' என்பதில் ஏகாரமே விளியுருபாகவேண்டுமென்று கருதித் திருக்கோவையாருரையில், 'பேதையரே எனச் சிறுபான்மை ஏகாரம் பெற்றது' என்பதைக் காட்டுகிறார்கள். இதனால் ஏகாரம் பெறாது பெரும்பான்மை இயற்கைவிளியாமென்பதும் பெறப்பட்டமை

வாதல் அதனோடையறிரிந்தேயுறல்' என்று விதியமைத்தார். வாயிலோயே, கிழவோயே, மாயோயே என்பவற்றிற்கு எழுவாய்வேற்றுமையாய்நின்ற சொல் வாயிலோன், கிழவோன், மாயோன் என்பனவேயாம். இவற்றின் வேற்றுமைவரிசையை அடியிற்காண்க.

எழுவாய்	வாயிலோன்	கிழவோன்	மாயோன்
இரண்டாவது	வாயிலோனை	கிழவோனை	மாயோனை
மூன்றாவது	வாயிலோனொடு	கிழவோனொடு	மாயோனொடு
நான்காவது	வாயிலோற்கு	கிழவோற்கு	மாயோற்கு
ஐந்தாவது	வாயிலோனின்	கிழவோனின்	மாயோனின்
ஆறாவது	வாயிலோனது	கிழவோனது	மாயோனது
ஏழாவது	வாயிலோன்கண்	கிழவோன்கண்	மாயோன்கண்
விளி	வாயிலோய்	கிழவோய்	மாயோய்

இனி, வாயிலான் கிழவன் மாயன் இவற்றின் வேற்றுமைவரிசை வருமாறு.

எழுவாய்	வாயிலான்	கிழவன்	மாயன்
இரண்டாவது	வாயிலானை	கிழவனை	மாயனை
மூன்றாவது	வாயிலானொடு	கிழவனொடு	மாயனொடு
நான்காவது	வாயிலாற்கு	கிழவற்கு	மாயற்கு
ஐந்தாவது	வாயிலானின்	கிழவனின்	மாயனின்
ஆறாவது	வாயிலானது	கிழவனது	மாயனது
ஏழாவது	வாயிலான்கண்	கிழவன்கண்	மாயன்கண்
விளி	வாயிலாய்	கிழவ	மாய

எனவே, வாயிலான் என்றாற்போலும் இயல்பாகநின்றசொல்லின் வேற்றுமைமுடிபும்வேறே, வாயிலோன் என்றாற்போலும் ஈற்றயல்திரிந்து நின்றசொல்லின் வேற்றுமைமுடிபும் வேறேபாம். இவற்றின்முடிபு மாறிவாரா. வாயிலான்முதலியன வாயிலோன் முதலியனவாகத் திரிபு

யால், 'கிழவோன்' என்பது இயற்கைவிளியாமென அறிக. இச்சிறு பான்மைவரும் ஏகாரமும் உயர்திணையின் னகரவீற்றுக்குரியதன்று. 'புள்ளியு முயிரு மிறுதி யாகிய—வஃறிணை மருங்கி னெல்லாப் பெயரும்—விளிநிலை பெறூஉங் காலந் தோன்றிற்—றெளிநிலை யுடைய' தாய்வரும் என்பதனை இச்சூத்திரத்து நச்சினார்க்கினியருரையால் அறியலாம். அஃறிணைக்குரிய கள்விகுதி வழுவமைதியாய் உயர்திணைக்கட் செல்வது போல இவ்வேகாரமும் உயர்திணைக்கட்சென்றதென்பதே தொல்லாசிரி

பெற்றுமுடிவதற்கு விதி 'பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றயல், ஆவோ வாகலும் செய்யுளு ளுரித்தே' என்பது முன்னே தெளியப்பட்டது. ஆண்டுப் பெயரெனப் பொதுப்படவே ஓதியவதனால் வாயிலோனை வாயிலோனொடு என மற்றைவேற்றுமையுருபேற்றுநிற்குமிடத்தும் ஈறுதிரிதற்கு அவ்விதியே அமையும். வாயிலோய் என விளியேற்குமிடத்து அவ்வீறுதிரிதற்கும் அவ்விதியே அமையும். அச்சூத்திரம் விளிவேற்றுமையை விலக்குமாறில்லை. ஆகவே, 'ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்' என்னும் சூத்திரத்து 'அயறிரிந்து' என்றது மிகைபடக் கூறலாதல் அறிக. வாயிலான் வாயிலாய் என வருதற்குவிதி 'ஆகிய இறுதியவ்வாதல்' என்பதே வாயிலோன், கிழவோன், மாயோன் என்பன முறையே வாயிலோய், கிழவோய், மாயோய் என வருதற்கும் அமையும். வாயிலோயே, கிழவோயே, மாயோயே எனவருதற்கு 'இறுதியவ்வாதலத னோடேயுறல்' என்றலே அமையும்.

நுண்ணிய உரையாசிரியர் பரிமேலழகரும் "மாஅயோயே மாஅயோயே" என்னும் பரிபாடலுரையிலே 'மாயோன் என்பது கரியோன் என்னும் பொருள்குறியாது பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது; அது விளியேற்று 'மாயோய்' என்றாயிற்று என்று கூறினர். அவர்க்கும் மாயோன் என்பதன்றி மாயன் என்பது விளியேற்று மாயோய் என வாராதென் பதே கருத்துப்போலும்.

ம. நா. சோமசுந்தரம்பிள்ளை,
திருமருகல்.

யர் துணிபு. பின்னூல்செய்த நன்னூலார், வழக்குப்பயிற்சிநோக்கியும், மாணாக்கர் இடர்ப்படாது எளிதினுணரக் கருதியும் கள்விகுதி கூறியவாறே இவ்வேகாரத்தையும் உயர்திணை விளியுருபாகக் கூறினார். இது, தொல்லாசிரியர் துணிபாகமாட்டாதென் றுணரத்தக்கது.

கிழவோன் என்றசொல் கிழவோய் என விளியேற்குமென்று மிகவும் விளக்கிக்காட்டுகிறார்கள். அவ்வாறு விகாரவிளி வாராதென் றொருவரும் சொல்வாரில்லை. அதனால், கிழவோன் என்னும் இயல்புவிளி யில்லையென்று நிரூபிக்கப்பட்டதாகமாட்டாது. மற்றையவெல்லா முடம்பாடே.

இனி, மாயோன் என்பது ஒப்பின்முடித்தலாற் பெறப்படுவதன் றென்றும், 'மாயோன்மேய' என உடம்பொடுபுணர்த்தலாற் பெறப்பட்டது என்றும் காட்டியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதே.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீ:

புரூரவசரிதை.

(ககசு-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

உருப்பசிப்படலம்.

அணைப்படாநீத்தமென்னவழிமதவருவிதாழும்
பணைப்படாமுகத்தநால்வாய்ப்பருமிதக்குன்றமன்னன்
பிணைப்படாக்கருங்கட்செவ்வாயுருப்பசிப்பிடியின்பீனத்
துணைப்படாமுலைமேற்சேர்ந்தவண்ணமேற்சொல்லலுற்றாம். (க)

வேறு.

ஈரப்பனசங்கொழுவிஞ்சிபலா
நாரத்திலவந்துடிநாகம்விளா
வாரத்தினொடாமலகந்திலகஞ்
சேரப்பொலிகின்றதுதென்றலொடும். (உ)

கொடியோடியமுல்லைகொழுங்குமுதம்
பொடியோடலர்கேதகைபுண்டரிகம்
படியோடலர்பன்மலரெம்மலருங்
கடியோடலர்கின்றதொர்காவகமே. (ந)

பொற்றாவியனத்தொடிபூவைகிளிச்
சொற்றாவுவதும்பிகளம்பியதே
னிற்றாதிபமென்றுநுகர்ந்தெழுபண்
கற்றாதுறுகின்றதோர்கன்னிவனம். (ச)

கன்னிப்பொழிலூடுகரும்புயலின்
மின்னுற்றனவாமெனவிண்ணுலகி
னன்னித்திலவாணகையார்நணுகித்
தன்னித்தனியாடல்தொடங்கினரால். (ரு)

மறியுந்திரைவாரிதியுட்முதஞ்
செறியும்பொழுதெய்துதிறத்தினையன்
றறியும்படிசெய்வதுபோலலைநீ
ரெறியும்புனலாடவிழைத்திடுவார். (சு)

செல்விற்குழுயர்ந்தசினைப்பொருளு
மல்லிப்புதுமாமலரைந்தருவின்
வல்லிக்குலமென்னமலர்க்கையினுற்
புல்லிப்புனைபோதுபுனைந்திடுவார். (எ)

மேகந்தொடநின்றுவிரிந்தயடற்
பூகங்களம்வென்றபொருமையினல்
வேகங்கொடிமுத்துவிசிப்பனபோ
லாகங்குளிருசலைத்தசைவார். (அ)

சந்தங்கிளர்கொங்கைகளைச்சரியா
யந்தம்பெறலென்றழல்கின்றவர்போற்
கந்தங்கள்கமழ்ந்தகனங்குழலார்
பந்தங்கைகொடெற்றுவர்பற்றுவரால். (கூ)

பாய்கெண்டைவிழிக்கடைபாயநடை
நோய்கொண்டவரென்னநுடங்கிடையார்
வாய்கொண்டநிறத்துவர்வாய்ந்தபழுக்
காய்கொண்டுகழங்குபயின்றிடுவார். (க0)

அங்கன்னவர்தாம்விளையாடுதலுஞ்
சிங்கந்நிகராய்வருதெவ்வடரும்
வெங்கண்ணசுரர்க்கிறைவேலையெலாஞ்
சங்கம்மளவாய்நடைதந்திடுவான். (கக)

வடகுன்றமெனப்பொலிமார்புடையான்
கடலன்றிடியேறனகட்டுரையா
னுடல்கொண்டவருனுதிரத்திநெடுங்
குடர்கொண்டவனண்டர்குலப்பகையான். (கஉ)

எமதண்டமுமீசனிலைக்கழுவுந்
தமையஞ்சிடவிஞ்சுதனிப்படையான்
சுமையென்றுலகக்கொடிதொய்யமனக்
கமையின்றியழற்பொலிகண்ணுடையான். (க௩)

நாலானகடற்படைபின்னடுவெண்
ணாலாலமெனக்கனலாகுமெனச்
சூலார்மழைமேகமெனச்சுலவுங்
காலாளியதேர்கடவாநடவா. (கச

வருகேசியவ்வானமடந்தையர்பொற்
குருகேய்சிறுசெங்கைகுவித்திடமைப்
பொருகேசியுருப்பரிபோதுதல்கண்
டருகேகியெடுத்தகல்வானகல்வான். (கரு)

பொறிவெம்புலிவாயிடைபுக்கியமான்
மறியென்பனபோன்மனமாழ்கியர்ந்
நறிவொன்றுமிலாளுபர்வானடைய
வெறிசெண்டைவிழிச்சிபரேங்குதலும். (கசு)

ஓராழியவையமுகைத்துலகி
னீராதவரெய்தினரென்னநெடுந்
தேராதவனோடுதிரிந்திடுமெய்ப்
போராழியனஞ்செவிபுக்குதலும். (கஎ)

வந்துற்றனன்மாமதிமைந்தன்மக
னந்திப்பிறைவாணுதலீரழியுஞ்
சிந்தைத்துயரென்கொல்தெரித்திரென
வந்தக்கொடியன்னவர்பன்னுதலும். (கஅ)

எத்திக்கினிலேகினனென்றிடலுந்
தித்திக்குமொழிச்சியர்சேணிடையே
யித்திக்கினிலென்றனரென்றிடலும்
மத்திக்கினிலேகினனன்னவனே. (ககூ)

தண்டாரவனேகுதடத்திடையே
கண்டானகரேசர்கடிக்கரிறே
யண்டாதவனன்னவணங்கினுடும்
விண்டாவ்வனென்னவிரைந்திடலும். (உ0)

எங்கேகுவதேகலடாகனகப்
பங்கேருகமின்னனைபைந்தொடியை
யிங்கேதருகின்றிலையேலுனைவிண்
கங்கேநுகரும்படிகாட்டுவனால். (உக)

என்றங்கையிருஞ்சிலைகால்வளையா
மின்றங்கியநாணிவிசித்துநெடுங்
குன்றங்கடகர்ந்துகுலைந்திடவான்
சென்றங்கதிராச்சிறுநாணெறியா. (உஉ)

கண்டேயொருமானிடன்விற்கடுமைக்
கெண்டோளவனேநிகரென்னவியந்
துண்டேனிவனுருயிரென்றுரையாத்
திண்டோளவன்வெங்கணைசிந்தினனே. (உ௩)

இடியொப்பனவெங்கனலெய்வனநீள்
தடியொப்பனசண்டணைவென்றனவிப்
படியைப்பொடிசெய்வனபண்ணவர்தங்
குடிகெட்டிடவிட்டகொடுங்கணைகள். (உ௪)

ககனந்தொடுகுன்றிடைகார்மழைநீ
ருகுசந்தியின்வீசுவதொப்பெனவே
சகமங்கைதனப்பிலதாகியபொற்
சிகரம்பொருதோண்மிசைசென்றுறலும். (உரு)

குறுமூரல்விளைத்தகுணத்தவனுக்
கறுவோடுசதாகதியம்புதொடுத்
துறுதேர்வறுகேசியையோதமிகுந்
தெறிவேலையினீரிடையிட்டனனே. (உ௬)

அக்கேசிபெறும்படையானவெலாந்
திக்கேகதிபரச்சிதறற்றிடலு
மிக்கேர்மொழிமின்னையெடுத்திகல்வெண்
மிக்கோனுமிமைப்பினில்மீண்டனனே. (உஎ)

வேறு.

தெரிந்தவென்றியப்புரூரவாமணிநெடுந்தேர்மேல்
முருந்தவாணகைதனைக்கொடுபோய்மலர்முகைவாய்
விரிந்தகற்பகநீழலில்விண்ணவர்பரவ
விருந்தவாயிரங்கண்ணுடைக்கடவுண்முன்னீந்தான். (௨௮)

தெளித்ததேமொழிமடந்தையைக்காண்டலுஞ்சினத்தீத்
தளிர்த்தகாமெனத்திகழ்சடாமுனிதருசலத்தா
லொளித்ததன்னகர்வளமெலாங்கடல்கடைக்கொருவ
னளித்ததாமெனக்களித்தனனமரர்நாட்டரசன். (௨௯)

வெய்யவாள்வலியவுணர்கைப்புகுந்துளம்விம்முந்
தையலாடனைமீட்டளித்ததற்குபகாரஞ்
செய்யுமாறிலையன்றியுமுனக்குமால்செய்யு
மையவாள்விழியணங்கினைப்பெறுகெனவழங்க. (௩௦)

ஈங்குபோதுவதென்றுகொலென்றலுமொளிவாய்ந்
தோங்குபூண்முலைகேட்டியென்றொருவுமொன்றுதவி?
யாங்கிம்மன்னனையமணிற்காண்டியேலவனை
நீங்குகென்றனன்குன்றெறிவயிரவாள்நிருபன். (௩௧)

என்னவோதியம்மடந்தையீதலுமிகல்வேன்
மன்னர்கேசரியாகியபுரூரவாமகிழ்ந்து
கன்னல்வாய்மொழியுருப்பசியிளமுலைகலந்து
பொன்னிருசனத்திருந்தனன்பின்னதுபுகல்வாம். (௩௨)

உருப்பசிப்படலம் முற்றும்.

(தொடரும்)

உதவிப்பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீ:

அநுதாபக்குறிப்பு.

நம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வித்வதங்கத்தினருள் ஒருவரான சுன்னாகம்வித்வான் ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் தார்மதி வருஷம் மாசிமீ 25௳ இரவு இவ்வுலகவாழ்க்கையைத்துறந்தார் என்று தெரிந்து மிகுந்து வருந்துகின்றோம். இவர் தென்மொழியிற் சிறந்த பண்டிதர். வடமொழியும் வல்லுநர். நம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கந்தொடங்கியகாலந்தொட்டுச் சங்கத்தின் அங்கத்தினராயிருந்து செந்தமிழ்க்கு நீண்டகாலமாக வேண்டும் விஷயங்கள் எழுதியும், தமிழ்ச்சங்கத்தார் நடத்திவரும் தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷையிற் பரீக்ஷகராயிருந்து வினாப்பத்திரங்கள் எழுதியனுப்பியும், தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு உதவிபுரிந்திருப்பதோடு, சிறந்த செய்யுளாலும், செவ்வியநடையாலும், சிற்சில தமிழ்நூல்களியற்றியும், வடமொழியினின்று மொழிபெயர்த்துதவியும், சிலவற்றிற்கு உரையெழுதியும், அவற்றை அச்சிடுவித்தும், தமிழுலகுக்கு உபகரித்துமிருக்கிறார். இவருடைய விருத்தாந்தங்களை, அடுத்துவரும் ஸ்ரீமத்-கந்தையபிள்ளையவர்களெழுதிய விஷயத்தில் விரிவாய் அறியலாம். இவரது கல்வித்திறமைகண்டு இலங்கையரசினர் இவர்க்குரூ 250 (ரூபா இருநூற்றைம்பது) பரிசளித்துக் கௌரவித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறோம். இத்தகைய புலவர்பெருந்தகையை இழந்துவருந்தும் அவருடைய நன்மக்களுக்கு நமது அநுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

குமாரசுவாமிப்புலவர்.

அருமைபெருமைவாய்ந்து அறிவு ஒழுக்கங்களான்ற ஆப்தசிகாமணியும், வடமொழி தென்மொழிகளில்வல்ல கவிஞர்சிகாமணியுமாகிய யாழ்ப்பாணச் சுன்னாகத்துக் குமாரசுவாமிப்புலவர் சிவபதமடைந்தனர் என்னுஞ் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற தமிழுலகம் அருமணியிழந்த நாகம் போலக் கையாறுற்றுக் கவலையின் மூழ்குவதாயிற்றே! நுணங்கியகேள்வியும் வணங்கியவாயுமுடையராய்ச் சொற்பிரபஞ்சமே வடிவுகொண்டு படியில்வந்தனைய செழுந்தமிழ்வள்ளலாகிய இப்புலவர்பெருமானைப் போலக் கற்பவருளங்கொள்ளுமாறு கற்பகமென்னச் சொற்பொருளீகைக்

கும் தேசிகோத்தமர்கள் யார்கொலோ என்று மாணவரெல்லாம் கவலா நிற்கின்றனரே! நந் செந்தமிழணங்கின் செய்தவப்பெற்றியு மின்ன தாயிற்றே!

இப்புலவர்திலகர், யாழ்ப்பாணத்து உடுவிற்பதியில்வசித்த வேளாண்குலத்தினராகிய சந்திரசேகரர்மரபிலே முத்துக்குமாரகவிராய ருக்குப் பௌத்திரராய்ச் சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்த அம்பல வாணபிள்ளை என்பவருக்கு அருந்தவப்புதல்வராய்ச் சுன்னாகத்திற் பிறந்து, நல்லொழுக்கமும் நுண்மதியும் உடன்வளர வளர்ந்து, முரு கேசபண்டிதரிடம் தமிழும், நாகநாதபண்டிதரிடம் ஸம்ஸ்கிருதமும் கற்று வல்லராகி, மாணவர்பலர்க்கு இலக்கண இலக்கியங்களையும் பிற நூல்களையும் கற்பித்தலையும், பத்திரிகைகளுக்கு வாதவிடயங்களும் பிறவுமாக அரியவிடயங்கள் எழுதுவதையும், நூலுரைகளைப் புதியன வாக இயற்றுவதையுமே தொழிலாகக்கொண்டு, தமிழ்ப்புலமையினும், கவிபாடுதலினும் மிகச்சிறந்தவராய்த் தமிழ்நாட்டுக்குப் பேருபகாரியாய் விளங்கினர். நூலுரைகளைத் தேடி இடைவிடாது கற்றலும் கற்றவாறு ஒழுகுதலும் கைகூடப்பெற்றவர். கல்வி செல்வங் காரணமாக அகங் காரங்கொண்டு பழி பாவங்களைத் தேடுதலும், புகழ் பொருள் காரணமாக ஆடம்பரவேடம்பூண்டு அவமானமடைதலும் அறியாதவர். "தூக்கின்-மேலியது மேன்மே லெழச்செல்லச் செல்ல-வலிதன்றே தாழுந் துலைக்கு" எனவும், "முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே-அழகுக் கழகு செய்வார்" எனவும் வரும் ஆன்றோர் வாக்குக்களும் ஈண்டு நோக்கற் பாலன. இவரிடம் முறையாக நெடுங்காலங் கற்றோரும் இடையிடையே ஐயங்களை வினவித் தெளிந்தோருமாக உள்ளவர் மிகப் பலராவர். 'பொன் னகருமல்லாது புகலுண்டோ' என்பதுபோலப் புகழ்ந்து, கடிதவாயிலாக ஐயங்களை வினவித் தெளிந்தும், நூலுரைகளைப் பார்வையிடுவித்தும் உதவிபெற்றுக்கொண்டுவந்த வடதேயப்புலவரும் பலராவர். இவ்வாறு கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் உற்றிடத்துதவும் பெற்றிநோக்கி இவரைப் புலவர்சிந்தாமணி எனக் கூறுதல் ஒருஞான்றும் புனைந்துரையாகாது. மாணவர்யார்க்கும் பரோபகாரமாகச் சொற்பொருள்தெளிக்கு நற்குண மாண்பும், ஆற்றலும், முன்னொருகால் யாம் சிறப்புப்பாயிரமாகக் கூறிய பின்வரும் ஆசிரியப்பாவின் அடிகளால் ஒருவாறு புலப்படும். அவ் வடிகள்,

"மங்குல்கண் படுக்கும் பொங்குயர் தருக்களின்
விண்மணி வெயில்புகாத் தண்மணி நிழற்றீழச்
செந்தார்ப் பொலிந்த சிறுபசுங் கிளிகள்
மேவிய காதலிற் பூவைகட் கென்றுஞ்
செந்தமிழ் மொழிகளைச் செவ்விதிற் பயிற்றல்
தம்பயன் கருதாத் தன்மையின் யாஇ
மாணவர் தமக்குப் பேணியே நாளுங்
கலையமு தளித்த நிலைமையின் வழாஅ
ஆன்றமை புலத்துச் சான்றோர் செயலென
இறும்பூது பயக்கு நறும்பொழி லுடுத்த
சுன்னைமா நகரின் மன்னுபே ரறிஞன்;
எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருளுஞ்
செல்வர் தமக்கே செல்வமென் றுரைத்த
பொய்யில் புலவன் பொருளுரைக் கிலக்கியம்
ஆகப் புகலுஞ் சோகமில் பெரியோன்
வடமொழி தென்மொழிக் கடனிலை கண்ட
இத்தலம் புகழும் வித்துவ சிரோமணி
அளியனேன் மனமா மணிநீர்ப் பொய்கையின்
மலர்ந்திடுஞ் செந்தா மரைமல ரடியான்
துங்கமார் குமார சுவாமிப் புலவன்"

என்பனவாம்.

பிள்ளைமைக்காலந்தொட்டுப் பத்திரிகைகளிலும், மாசிக சஞ்சிகைகளிலும் நூன்முகங்களிலும் இவரால் எழுதப்பட்ட வசனவடிவமைந்த விஷயங்கள் செந்தமிழ்நறுந்தேன்பிலிற்றிப் பத்தழகும்பயின்று, விவாதச்செறிவாற் போலிக்கொள்கைகளைச் சண்டமாருதம்போற் சென்று தாக்கித் தலைகுனிவிக்குந் தன்மையன. பிறரைத் தெருட்டுமுகத்தால், பரோபகாரமாக நூலுரைப்பிழைகளை நுண்ணிதினுய்த்து இவரால் வெளியிடப்பட்ட எதிர்நூல்களும் பல. "போலிநாவலர்கள் புரைபடவியற்றிய நூலுரைப் பிழைகளை நுண்ணிதி னுய்த்தவர்" என இவரைப் புகழ்ந்து கூறினரு முளர். இவராற் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்களும், சிறப்புப்பாயிரங்களும், முத்தகச்செய்யுட்களும் எத்தனையோபல. கவிகள் செவ்விய மதுரஞ்சேர்ந்த சீரிய கூரிய தீஞ்சொற்களானமைந்து,

ஒழுகிய ஓசையும் விழுமியபொருளுங் கொண்டுள்ளன. இவர் மொழி பெயர்த்துப்பாடிய மேகதூதக்காரிகை, ஏகவிருத்தபாரதம், இராமோ தந்தம், சாணக்கியநீதிவெண்பா "முதலியன நன்றியைக்குமுரைவழி நன் னெடுங்-குன்றிசைப்பதுபோல" அவ்வவ் வடநூற்பொருண்மாண்பையும், செந்தமிழ்ப்பாடற்செவ்வியையும் நன்கு புலப்படுத்துவனவாகும்.

சாணக்கியநீதிவெண்பா என்னும் நூலுக்குச் சிறப்புப்பாயிரமாக யாம்கூறிய கவிகளும் உரிமைபற்றி ஈண்டுக் காட்டப்படுகின்றன.

உலகுபுகழ் வடமொழியி லுயர்சாணக் கியகவிஞ னுரைத்த நீதி, குலவியநூ லாறும்பொருளைப் பத்தமுகு நவாசமுங் குதிகொண் டாட, நிலவுதமிழ் வெண்பாவி லௌவைமொழி யிதுவென்று நிலத்தோர் கொள்ளப், புலவர்புது விருந்துகொளப் பெயர்த்துரைத்தான் யாவ னெனிற் புகலக் கேண்மோ.

மன்னியசெந் தமிழ்மொழியும் வடமொழியு மினிதுணர்ந்தோன் மாசில் வாய்மை, துன்னிமிகு குணக் நன்று கவிஞர்சிகா மணியாகித் துலங்குந் தோன்றல், பன்னுமெய்போ லியர்பலர்க்குப் பலகலைநூ லளித்தருளும் பரோப காரி, ஈங்கேனயெனு நகராளி குமாரசுவா மிப் பெயர்கொள் சுகுணன் மாதோ.

சிசுபாலன்கதை, கண்ணகிகதை, இதோபதேசம், தமிழ்ப்புலவர்சரித் திரம் என்பனவும் "செந்தமிழ்" ச் சஞ்சிகைகளிலும் பிறபத்திரிகை களிலும் வரையப்பட்ட அரியவிஷயங்களும் வாக்கியத்தொடைவன்மை யைக் காட்டும். தண்டியலங்காரப்புத்துரை, யாப்பருங்கலக்காரிகை யுரை, அகப்பொருள்விளக்கவுரை, நீதிநெறிவிளக்கப்புத்துரை, இராமா யண அரும்பதவுரை, இரகுவம்மிசக்கருப்பொருளுரை முதலியனவும், இலக்கணசந்திரிகை, வினைப்பகுபதவிளக்கம் என்பனவும் உரைவன்மை யையும் இலக்கணஇலக்கியஉணர்ச்சியையும் நன்கு காட்டும். செந்தமிழ் வள்ளலும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தாபகருமாகிய ஸ்ரீமாந். பாண்டித் துரைத்தேவரவர்களும், மாட்சிமைதங்கிய இராஜராஜேஸ்வரசேதுபதி மகாராசர் அவர்களும் நம் புலவரவர்கள்மாட்டுப் பெருமதிப்புடையார்க ளென்பது, அன்னவர் விசேஷாபிமானம்பெற்றுப் புலவரவர்களால் வெளியிடப்பட்ட நூலுரைகள் காட்டும்.

புலவரவர்கள் அப்பெரியார்மீது பாடிய கவிகளுள்ளும் நான்குகவி கள் இவைபற்றி ஈண்டுக் காட்டப்படுகின்றன.

ஸ்ரீமாந். பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்மீது பாடியன.

திக்குலவும் புகழாளன் பிரபுகுல சிகாமணியாய்ச் சிறந்த சீலன்
அக்கிரகண் ணியன்பொன்னுச் சாமியெனு நரபால னருளும் பாலன்
நக்கனடி யவர்பாலன் பேறுளத்தன் வெண்ணீறு நண்ணும் பாலன்
தக்கபொரு ளிலவுகலை விநோதனுபர் சற்சங்க சனனு கூலன்.

பூதேவன் புகலியர்கோன் முதலறிஞர் தமிழ்நூலின் பொருள்க ளுள்ள
மீதேவன் புறமருவிப் பதித்தேவன் தேவனெனும் வெளிறு நீங்கி
நீதேவ னெனக்கொண்டு நிலத்தேவன் பகைகடந்து நெறியின் றீசன்
மாதேவன் பதத்தேவன் மகிழ்பாண்டித் துரைத்தேவ மன்னன் றானே.

மாட்சிமைதங்கிய

சேதுபதிமன்னரவர்கள்மீது பாடியன.

சீதை காவல னுதியி னுட்டிய தேவ ராலயம் போற்றிடுங் காவலன்
நீதி காவலன் தொன்னெறி காவலன் நீடு முன்னவர் செய்நரு மங்களின்
பாது காவலன் பாவலர் காவலன் பழைய வைதிக சைவர்கள் காவலன்
சேது காவலன் செந்தமிழ்க் காவலன் சீர்த்தி ராஜரா சேசுர மன்னனே.

ஓது தமிழ்ப் புலவர்சரித் திரமா மிந்நூல்
உயர்ச்சிபெற வுபகரித்த செல்வச் சீமான்
தாதுமலி தளவமலர் மாலை மார்பன்
சயவீர ராசரா சேசு ரப்பேர்ச்
சேதுபதி நரபாலன் பலநூல் கற்றோன்
செய்யதமிழ் வளர்க்குமபி மான சீலன்
மாதுபதி ராமேச னருளால் வேண்டும்
வரங்களெல்லாம் பெற்றினிது வாழி மாதோ.

புலவரவர்களது சொற்பொருளுணர்ச்சிவன்மையையும், ஸம்ஸ்கிருத நூலுணர்ச்சியையும், அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட இலக்கியச்சொல் லகராதியும், ஷை புலவரவர்களுதவிகொண்டு ஸ்ரீமான். நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு, மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் அச்சிடப்பட்ட அகராதியும், மொழிபெயர்ப்புநூல்களும் காட்டும். இவர்களால் தமிழுலகம் அடைந்த நன்மையோ அளவிடற்கரியது. தக்கவாறு அபிமானிப்போருதவியும் பிற உதவிகளும்வாய்க்கப் பெற்றிருக்குமாயின் நம் புலவரவர்கள் எத்தனையோ அரிய பழந்தமிழ் நூல்களையெல்லாம் பிழையின்றிப் பரிசோதித்து அச்சிட்டும், புதியனவாகப் பலநூல்களை இயற்றியும் இன்னும் விசேஷமாக உலகிற்கு உபகரித்திருப்பார்கள்.

இவர்கள் பாடிய செய்யுட்கள்முழுவதையும் ஒருங்குசேர்த்துக் "குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்பிரபந்தம்" என்னும் பெயரோடு அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினல், அது, இத்தமிழுலகிற் பெரும்பயன்றருதலோடு, புலவரவர்கள் தமிழ்ப்புலமைகாரணமாக அமைக்கப்படுந் தக்க ஞாபகச் சின்னங்களுள் ஒன்றாக நின்று நிலவும் என்பது எமது கருத்து.

இத்தகைய அருமைபெருமைவாய்ந்த புலவர்பெருந்தகையைத் தமிழுலகம் இழக்கப்பெற்றது நம்மனோர்தவக்குறைவென்றே பின்னும் கூறி இவ்வளவில் முடிக்குதும். இவர் இச்சங்கபுலவருள் ஒருவராதலின், இவர் சிவபதமடைந்தமைகாரணமாக எழுதப்பட்ட இவ்விஷயமும் 'செந்தமி'ழுக்கு உரியதென்றே கொள்ளுதும்.

இங்ஙனம்,

தென்கோவை, ச. கந்தையபிள்ளை.

குமாரசுவாமிப்புலவர்

இவர், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சுன்னாகமென்னுமூரிலே, வேளாளர் குலத்தவரும் சைவசமயத்தவருமாயிருந்த அம்பலவாணப்பிள்ளை யென்பவருடைய புத்திரர். இவர் பிறந்தகாலம் பிரமாதீசவருடம் தைமீ கஅ-ந் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை. இவர் முத்தகச்செய்யுள் பாடுவதில்முதன்மை கொண்ட முத்துக்குமாரக்கவிராசருக்குப் பௌத்திரர். அவ்வூரவர்களாய் விளங்கிய நாகநாதபண்டிதர், முருகேசபண்டிதர் என்னுமிருவரிடத்தும் முறையே வடமொழிதென்மொழிகளைக் கற்றவர். அவ்விருமொழியினும் நிரலே சிறந்தவித்துவான்களாய்விளங்கிய நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர், நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் என்னு மிருவரிடத்துஞ் சிற்சில நூல்கள் கேட்டுமுள்ளவர். இவ ரிளமையிலே கூரியமதியும் பாரியவறிவும்பொருந்தி நூல்களை நாடுந்திறமுங் கவிகளைப் பாடுந்திறமுங்கொண்டுள்ளவர். மாட்டார் செய்யும் பாட்டார் நூல்களினு முரைகளினுமுள்ள பிழைகளையும் நுண்மாண்புலங்கொண்டு நுழைந்து காண்பதிலும், கண்டு அப்பிழைகளைக்காட்டிக் கண்டனங்கள்செய்வதிலு மதிசமர்த்தர். ஏழாலை யென்னுமூரிலே தாமோதரம்பிள்ளையினாற் றாபிக்கப்பட்ட தமிழ்வித்தியாசாலையிலும், வண்ணார்பண்ணையென்னுமூரிலே ஆறுமுகநாவலராற் றாபிக்கப்பட்ட தமிழ்வித்தியாசாலையிலும் தலைமையுபாத்தியாயராகவிருந்து படிப்பித்துப் பலரைப் பண்டிதராக்கினவர். நீதிபதி, கதிரைவேற்பிள்ளையெழுதிய அகராதிக்கு முதவியாக்கினவர். பிறர்செய்த நூலுரைகளைத் தம்மதியாற் சழுவியுமாக்கினவர். தாமும் புதிய நூலுரைகளைப் பிழையற முன்னோர் நூலுரைகளைத்தழுவியுமாக்கினவர். ஆக்கிய நூலுரைகளுள்ளே, சிசுபால சரிதம், இலக்கணசந்திரிகை முதலியன விவரது வடமொழியுணர்ச்சி வன்மையை நன்குகாட்டும். வினைப்பகுபதவிளக்கமுதலியன தென்மொழியிலக்கணவன்மையை நன்குகாட்டும். இராமவதாரக்குறிப்புரை முதலியன வடமொழியிலக்கியவன்மையை நன்குகாட்டும். மேகதூதக்காரிகை முதலியன கவியாக்குந் திறமையை நன்கு காட்டும். தமிழ்வாக்கியங்களைச் சிறப்புறத் தொடுக்கும்வன்மையைச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை நன்குகாட்டும். இவைகாட்டு மிவர்திறமையோ பலவாயினு மவற்றுட் சிலவாயினும் பல்குமென்றஞ்சி ஈண்டுக் காட்டிற்றிலம். அவற்றையெல்லாம் யாம் பின் விரிவாகவெழுது மிவர்சரிதத்துட் காட்டுதும். ஆங்குக் காண்க.

குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள் தேகவியோகக்கவிகள்.

ஏகவிருத்த குமாரசுவாமிப்புலவர் சரிதம்.

திருமருவு யாழ்ப்பாண மேவுசுன் னைப்பதிச்
செம்ம லம்பல வாணனுந்
திகழ்மேழி யின்பெருஞ் செல்வர்க்கோர் செல்வனைத்
தேர்ந்துவட மொழிதென் மொழி

தருமருவு பொழில்புறஞ் சூழுமே மூலையிற்
றமோ தான்றந் திடுந்
தமிழ்ப்பெருங் கழகமுட னறுமுக நாவலந்
தனிமணிமுன் வண்ணை வைத்த

வுரைமருவு கல்லூரி தனினலா சிரியனு
யுற்றினிது கற்பித் திடா
வோதுபல நூலுரைகள் செய்துதமிழ் நாட்டினுக்
கோர்தீப மென விளங்கி

வரமருவு புதல்வனம் பலவாண பிள்ளையொடு
மற்றை முத்துக் குமார
மைந்தனுந் துயர்கொளக் குமாரசாமிப் புலவ
மகிபன்விண் ணுற்றன னரோ.

வெண்பா.

ஆண்டுநிகழ் தன்மதியி லாயதும்ப நன்மதியிற்
பூண்டவிரு பானைந்திற் புந்தியினி—னீண்டகலை
யோர்தகழி சுன்னைக் குமாரசுவா மிப்புலவப்
பேர்மணிசென் மேற்கதிநாட் பேறு.

சங்கப் புலவர் தனிமதிப்புப் பெற்றிருந்தா
னங்கப் புலவ ரதிமதிப்புந்—தங்குவான்
கூடினன்கொல் விண்ணைக் குமாரசுவா மிப்பெயரோன்
பாடுங் கவிஞர் பதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வழுவின்றி நூல்பல கற்போர்க் குரைக்க மதியினெடும்
பிழையின்றி நூல்செயச் செய்பாரைக் காட்டப் பெரிதுரைகள்
பழுதின்றி நாட்டக் குமார சுவாமிப் பருமணிபோல்
இழிவின்றி யோங்குந் தமிழ்நா டெவரை யினியெய்துமே.

சுத்திகொ ளாய்தமிழ்ச் சுன்னைக் குமார சுவாமியையாம்
வித்துவ சூடா மணியெனக் கூறிடல் வேண்டுங்கொலோ
சித்திர மாக வவன்மதி தீட்டித் திகழ வைத்த
உத்தம மானபன் னூல்க ளெடுத்தினி தோதுமன்றே.

பெருந்தனு விட்டுக் குமார சுவாமிப் பெருமன்சென்ற
தருந்தமிழ் கற்பவ ராற்றுந் தவக்குறை வோவலதெம்
பருந்தமிழ் நாட்டின் றவக்குறை வோதமிழ்ப் பாவைசெய்த
விருந்தவப் பேற்றின் குறைவோ வெதுவென் றியம்புவமே.

இங்ஙனம்,

சி. கணேசையர்,

புன்னாலைக்கட்டுவன்.

உ

பிழைதிருத்தம்.

சென்ற தைப்பகுதியில் (தொகுதி-உ௦. பகுதி ௩-ல்) ௧உ௩-ஆம் பக்கத்துக்குப்பின் பக்க எண்கள் உ௨௪ முதல் உ௩உவரை கொடுத்திருப்பது பிழை. அவற்றை ௧உ௪ முதல் ௧௩உ வரையுள்ள எண்களாகத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீ:

புத்தக மதிப்புரை.

—K)o(>—

1. சாணக்கிய சாகஸம் என்னும் சந்திரகுப்தசரித்திரம் (இரண்டாம்பாகம்):—இது, ஸ்ரீமதி பாலம்மாளால் எழுதப்பட்டது. இதன் முன் வெளிவந்த இதன் முதற்பாகத்தினும் இது பலவிதத்திலும் திருந்தியதாய் அமைந்திருக்கிறது. இதில் அருமைவாய்ந்த நீதிநூன் முடிபுகளுக்கு நிதர்சனமாகக் காட்டக்கூடிய பலசரிதங்கள் அடங்கியுள்ளன. வாக்கியங்கள், படிப்பவர் விருப்புறுமாறு தெளிவும் இனிமையும் செவ்வியநடையும் இயைந்தன. சந்தர்ப்பாநுகுணமான ஒழுக்கவழக்கங்களும் உலகியலும் அறியக்கிடந்தன இன்னோரன்னபுத்தகங்கள் மிகுதியாய் இல்லாமையால் ஆங்கிலகலாசாலைமாணவர்க்கு அந்நியதேசசரித்திரம் கற்பிக்கப்பட்டுவருகிறது. அக்குறைதீருமாறு பலரும் பலபுத்தகங்களும் எழுதுதற்கு இது வழிகாட்டியாகும். இன்னும் இதன் சிறப்பினைத் திருச்சி நேஷனல்காலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் இதற்கெழுதியிருக்கும் முகவுரையால் அறியலாம். இதன்விலை ரூபா 1-8-0, வேண்டுவோர் ஐயரவர்களுக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

---

2. தூதகடோற்கசம்:— வடமொழியிற் பழமைவாய்ந்த மஹாகவியான 'பாஸன்' என்பவரால் நாடகரூபமாகச் செய்யப்பட்டிருந்த இது, சென்னை ராஜாங்கக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத்- கோ. சேஷாத்திரி ஐயரவர்களால், தமிழில் மொழிபெயர்த்துதவப்பெற்றிருக்கிறது. வசனநடை படிப்பதற்கு விருப்பமுடையதாயும், தெளிவாயும் எழுதப்பட்டிருப்பதோடு இடையிடையே பொருத்தமான செய்யுள்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன இப்புத்தகம், நடுத்தரக்கலாசாலை மாணவர்க்கு உபபாடமாக வைக்கத்தக்கது. இதன்விலை அணா ஐந்து. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க் கெழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.

"எண்ணெழுத்திகழேல்."

வேதசாஸ்திரத்தின் உட்பொருளையே தமிழ்நீதிநூல்கள் தொகுத்தும் விரித்தும் பலவாறு கூறியுள்ளன. அவைகளைக் கற்றோரும் மற்றோரும் எளிதில் உணர்ந்துய்யும்வண்ணம் ஔவையார், கருணைகூர்ந்து பழமொழிபோன்ற சிறுசொற்றொடரால் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் என்ற நூல்களில் வேதக்கட்டளைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார். இந்த முதுவாக்கியங்கள்,

"அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்"

என்று அவர் புகழ்ந்துள்ள குறட்செய்யுளிற் குறுகியதாய் இருத்தலின், இவ்வாக்கியங்களுக்குப் பொருள்கூறுவோர் அவரவர்கள்மனோதர்மத்துக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் பழக்கத்திற்கும் தக்கவாறு தங்கருத்தை வெளியிட்டனர்போலும். உதாரணமாக,

"எண்ணெழுத்திகழேல்" என்பதற்கு, எண்—கணிதநூலையும், எழுத்து—இலக்கணநூலையும், இகழேல்—நீ தூஷிக்காதே. அதாவது கணிதநூலையும், இலக்கணநூலையும், நீ நிந்திக்கலாகாது, என்று சில உரையாசிரியர் உரை கூறியுள்ளார்கள். சாதாரணமாய்க் கற்கும் இளைஞர்கள்பலருக்குக் கணிதமும் இலக்கணமும், காவியமும் கதையும்போல் இனிப்பாயிராமல், விளக்கெண்ணெய்குடிப்பதுபோல் மிக அருவருப்பாயிருப்பதை உபாத்தியாயர் அறிந்ததுபற்றிச் சப்தசாஸ்திரமும் சோதிடசாஸ்திரமும் மக்கள்வாழ்க்கைக்கு அவசியம் கற்கத்தக்கன; இகழற்பாலனவன்று என்று சொல்லவந்ததாம்.

பின்னும், மெய்ப்பொருளையுணர்ந்து வீடுபெறவேண்டின், "தர்க்கோ அப்ரதிஷ்ட:" என்றதற்கிணங்க இந்நூல்களைக் கற்றல் ஞானத்துக்கு இடையூறென்று எண்ணி,

"சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற் பேதையாரில்"

என்று நாலடியாரிற்கூறியுள்ளதை மறுக்கவேண்டி ஔவையார் இங்ஙனம் அவைகளை இகழேல் என்றாரெனினும் அமையும்.

ஆயினும், இது சிறப்பன்று. ஆசிரியர் கருத்தை ஆசிரியரே கூறுவது சரியான கூற்றன்றி நமது யுக்திக்குத் தக்கவாறு காரணங் கூறுதல் முறையன்று. பின்னை அவர் கருத்து எங்கு தெரிவித்திருக்கிறாரெனின், அவரியற்றிய கொன்றைவேந்தனில் "எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்" என்றார். "கண்ணிற் சிறந்தவுறுப்பில்லை" ஒரு மனிதனுக்கு அவயவங்கள் பல விருப்பினும், கண்ணின்றி இவ்வுலகத்தில் அவன் எக்கருமமும் தானாகவே செய்யக்கூடாமையின், கண் எவ்விதம் இகழற்பாலதன்றோ, அவ்விதமே இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைவதற்கும், எண்ணும் எழுத்தும் வழிகாட்டும் இரண்டு கண்கள் என்றறியத் தக்கன.

இக்கருத்தையே, திருக்குறளாசிரியரும், கல்வி என்னும் அதிகாரத்தில்,

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு" என்றும்,

"கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்"

என்றும் விரித்துரைத்திருக்கிறார். கற்றோரே கண்ணுடையராவர். எண்ணும் எழுத்துமான கல்வியே அக்கண்கள். அவற்றை நிந்திக்கலாகாது; அவை கற்கவேண்டுவன. கல்வியிலரேல், ஊனக்கண்ணுடையராவர்; உளரேல் ஞானக்கண் பெற்றவராவர்.

இவ்வாறு எண்ணும் எழுத்தும் என்பதற்குக் "கணிதமும் இலக்கணமும்" என்றும், அதர்வது, "சத்தமும் சோதிடமும்" என்றும் வெகுவாய்த் தொன்றுதொட்டுச் சிறுவர்க்குப் பொருள்கூறுவதை நாம் அறிவோம். ஆயினும், என்ன ஆதாரம் கொண்டு இங்ஙனம் பொருள் சொல்லப்படுகிறதென்று எமக்கு விளங்கவில்லை. எழுத்தென்பது இலக்கணம் என்று எப்படிப் பொருள்படும். ஆன்றோர் நூலில் அங்ஙனம் வழங்கப்பட்டதாக எமக்குத் தெரியவில்லையே.

பின்னை எண்ணுமெழுத்தும் என்பதன்பொருள்தான் என்னவெனின், எண்ணும்—அங்ககணிதமும், எழுத்தும்—பீஜகணிதமும், கண்

ணெனத்தகும்-இரண்டு கண்களென்று சொல்ல ஏற்கும். அதாவது கணிதம் இருவகைத்து. அவை இரண்டும் கண்போன்றன. அந்நூல்கள் கற்கவேண்டுவனவே. எண் என்பது கணிதத்தைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்குமாயினும், எழுத்து அங்ஙனம் கணிதத்தைக் குறிக்குமா என்று வினவின், அங்ககணிதத்தில் எண்மானங்களையும், பீஜகணிதத்தில் அவைகளுக்குப் பதிலாய் எழுத்துக்களையும் வழங்கிவருதலைக் கணிதம் பயின்றோர் அறிவர்.

இனி, ஸித்தாந்தசிரோமணிக்ரந்தகர்த்தாவும்,

ஷிவிய மணிதஊக்ஷ்ஂவ்யக்தஊவ்யக்தயாக்ஷ ॥

என்று கோளாத்யாயத்தில், கணிதம்-வ்யக்தம், அவ்யக்த மென் றிருவகைப்படுமென்றார்.

மேலும், தமிழ்த்திவாகரத்திலும், சூடாமணிநிகண்டிலும், 'எண்ணு மெழுத்தும்-கணக்கெனப்படுமே' என்றும், "கற்றறி யெழுத்துமெண்ணும்—கணக்கெனப்படுமே" என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன.

எழுதப்படுவது எழுத்தாயின் அதை இலக்கணந்தான் என்றும், ரேகை, வரைதல் முதலாயின வல்லவென்றும் எப்படித் துணியக்கூடும். ஆகலின் எழுத்தென்பதற்கு இலக்கணநூல் என்று பொருள்கொள்ளுவதற்கு யாதொரு ஆதாரமுமில்லை. அது சிறப்பன்று என்று பின்னும் காட்டுவாம்.

கணிதம் என்பதற்குச் சோதிட சாஸ்திரம் என்று பொருள்கொளல் மாண்பே. ஏனெனின் அச்சோதிடம் வேதத்தின் முக்ய அங்கமாகும். அது "வேதசக்ஷுஸ்" என்று வழங்கப்பட்டுவருகிறது. கணிதம் அதற்கு இன்றியமையாதது.

சூர்யஸித்தாந்தத்திலும்,

மணிதஂஹறிதாமெவவஜ்யோதிஷஂதஂஷியாஃதா ।

என்று சோதிடமும் கணிதம் பலிதம் என்று இருவகைப்படுமென்று கூறியிருக்கிறது. இச்சோதிடம் வேதத்திற்குக் கண்கள்போன்ற அங்கமென, ஸித்தாந்தசிரோமணிக்காரரும், கணிதாத்யாயத்திற் பின்வருமாறு வரைந்திருக்கிறார்.

வேதாஸ்தாவத்யஜ்ஞகர்மப்ரவ்ருத்தா யஜ்ஞா:
ப்ரோக்தாஸ்தே து காலாஶ்ரயேண ।
ஶாஸ்த்ராதஸ்மாத்காலபோதோ யத: ஸ்யாத்
வேதாங்கத்வம் ஜ்யோதிஷஸ்யோக்தமஸ்மாத் ॥
ஶப்தஶாஸ்த்ரம் முகம் ஜ்யோதிஷம் சக்ஷுஷீ
ஶ்ரோத்ரமுக்தம் நிருக்தம் ச கல்ப: கரௌ ।
யா து ஶிக்ஷாஸ்ய வேதஸ்ய ஸா நாஸிகா
பாதபத்மத்வயம் சந்த ஆத்யைர்புதை: ॥
வேதசக்ஷு: கிலேதம் ஸ்ம்ருதம் ஜ்யோதிஷம்
முக்யதா சாங்கமத்யே(அ)ஸ்ய தேனோச்யதே ।
ஸம்யுதோ(அ)பீதரை: கர்ணநாஸாதிபி
ஶ்சக்ஷுஷாங்கேன ஹீனோ ந கிஞ்சித்கர: ॥
தஸ்மாத்த்விஜைரத்யயனீயமேதத்
புண்யம் ரஹஸ்யம் பரமம் ச தத்த்வம் ।
யோ ஜ்யோதிஷம் வேத்தி நர: ஸ ஸம்யக்
தர்மார்தகாமாம்ல்லபதே யஶஶ்ச ॥

இது நிற்க, எண்ணும் எழுத்துங் கண்கள் என்றதனால், எண் ஒரு கண்ணும், எழுத்தொருகண்ணுமாக இரண்டும் ஓர் உறுப்பாயிருக்க வேண்டுதல் இயல்பேயன்றி ஒன்று கண்ணாயும், மற்றது வாயாயுமிருத்தல் கூடுமோ ? கணிதநூலும் இலக்கணநூலும் ஒன்றுக்கொன்று யாதொரு சாஸ்திர சம்பந்தமுமில்லாமலிருக்க, இரண்டும் சஜாதீயமான கண்களாக எப்படியாகும். இரண்டுகண்களுக்கும் பார்சுவப்பார்வையேயொழிய, முழுப்பார்வையும் இரண்டானுமே யமையும்.

“ஓதுவது ஒழியேல்” என்று, சுருதியை எப்போதும் அத்யயநம் செய்யக்கடவாய் என்று நித்யகர்மமாகச் சொல்லப்போகுமுன், அவ் வேதவிதிப்படிசெய்யும் யஜ்ஞகர்மாக்களைச் சோதிடசாஸ்திரமுறையே காலமறிந்து செய்யவேண்டுமாதலால், வேதக் கண்களான அந்தக் கணித சாஸ்திரத்தை நீ இகழக்கூடாது. அப்யஸிக்கவேவேண்டுமென்று வற்

புறுத்தும் வாக்யமென்று பொருளுரைத்தல்தான் எவ்விதத்திலும் ஏற்கும்.

மேற்கூறிய பொருளினும் சிறந்தபொருள்கொள்ளலும் பொருந்தும். தனக்கு வேறாயிருக்கும் பொருள்களை அறியுங்கருவிகளிற் கண்ணைவிடச் சிறந்ததொன்றில்லை. சாமான்யமாய் ஜனங்கள் ப்ரத்யக்ஷத்தையே முக்யப்ரமாணமாகக் கொள்கின்றனர். சார்வாகர்களுக்கும் அதுவே ப்ரமாணம்; வேறிலது. ஆனல் மெய்ப்பொருளான கடவுளை அறியவும், ஜீவனும் ஈசுவரனும் ஒன்றென்று தெளியவும், ப்ரத்யக்ஷப் பிரமாணம் போதாதாகலின், அந்த ஞானத்தைக் கண்கள்போன்ற மற்றச் சூக்ஷ்ம ப்ரமாணத்தால்தான் அறியவேண்டும். அவை எண்ணும் எழுத்துமேயாம். அதாவது சுருதியும் ஸ்மிருதியுமாம். பிரமத்தை அறிதலே அறிவாம். அதை அறியக்காட்டும் கருவிகளே ஞானக்கண்களாகும். இதற்கு, "சுருதி மறை சாகை—எழுதாக்கேள்வி" என சுருதியை எழுதாக்கேள்வியென்று கூறியிருத்தலின் அது எழுதப்படாது, சப்தரூபமாய்ச் சித்தத்தினல் நினைக்கப்படுவதினல், எண் என்றும், அங்ஙனமின்றி எழுத்து ரூபங்கொண்டு ரிஷிகளால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றமையால், அந்த ஸ்மிருதியை எழுத்து என்றும் பொருள்கொள்ளுதலும் சிறப்பாகும்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤 𑌵𑍈 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃
𑌇𑌹 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 ॥

என்று மநுமகர்ஷியும் வேதத்தையும் ஸ்மிருதியையும் ஞானக்கண்களாகக் கூறியிருப்பதும் காண்க.

டி. வி. சாமிநாத ஐயர்,
திருசிரபுரம்.

சிருங்கேரிமடம்.

(குறிப்பு:—அடியிற்கண்ட கடிதங்கள் 18-ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியில் எழுதப்பட்டவை. அவற்றில் நமது தேசசரித்திர புருஷர்களின் அன்யோன்யபாவனைகளும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்குதவியான விஷயங்களும் அடங்கியிருப்பதால் அவை இங்ஙனம் எழுதி வெளியிடப்பட்டன. R. S. N.)

கடிதம் I.

மைசூர் ராஜ்யாதிபதி திப்புசுல்தான் அவர்கள்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ச.........ஜகத்குரு சிருங்கேரி ஸ்ரீ சச்சிதானந்த பாரதிஸ்வாமிகள் அவர்களுக்கு.

மர்யாதையுடன் கேட்டுக்கொண்டபிரகாரம், ப்ரிஞ்சாரிமுதலான கொள்ளைக்காரர் உபத்ரவம்செய்யாமற் காக்கும்பொருட்டு, கொப்பம் தாலூகா அமுல்தாருக்கு உத்தரவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடன், மடத்தின்பந்தோபஸ்துக்காக ஒரு சிப்பாய்ப்பட்டாளமும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

கடிதம் II.

ஹிஜரா 1219௵=(இங் 1791)

மார்க்க சீர்ஷ சுக்லபக்ஷ ஷஷ்டி.

மர்யாதையுடன், ராஜ்யப்பகைவர் நாசத்திற்காக, எங்கும் ஜபங்கள் நடத்தவேண்டுமென்றும், அதனால் ஏற்படும் செலவுகளுக்கு ஜாப்தா அனுப்பவேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்கப்படுகிறது.

கடிதம் III.

ஹிஜரா 1219=(இங் 1791)

மர்யாதையுடன், கேட்டுக்கொண்டப்ரகாரம், வைதிக கர்மாக்கள் நடத்துவதில், யாரும் விக்னம் செய்யாமல் பந்தோபஸ்துசெய்யும்படி, உத்தரவளித்திருக்கிறோம் என்பது இதன்மூலமா யறிவிக்கலாயிற்று.

கடிதம் IV.

ஹிஜரா 1219 (இங் 1791)

ஸர்தார், ஸபத் மஹமத் அவர்களுக்கு,

சிருங்கேரி ஸ்வாமிகள் ஸமுத்திரஸ்நாநத்துக்குச் செல்லுகிறார்கள். அங்கங்கே ஜாகைகள் சௌகரியப்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும். போய்த் திரும்பிவந்துசேருமவரை, அவர்களுக்கு 20 பேர் ஸஹாயத்துக்காக அனுப்பவேண்டும். தமது சிஷ்யரில் தர்மப்பிரஷ்டராவோர்களை, ஸ்வாமிகளே விசாரணைசெய்துகொள்ள உரிமையிருக்கவேண்டும்.

கடிதம் V.

ஹிஜரா 1219 (இங் 1791)

மைசூர்ராஜ்யத்திலுள்ள கிலாதார்களுக்கும் அமுல்தார்களுக்கும்

சிருங்கேரிமடசம்பந்தமான காரியமாய்ப்போய்வரும் ஜனங்களை ஹிம்ஸிக்கவேகூடாது.

கடிதம் VI.

ஹிஜரா 1219=(இங் 1791)

மைசூர்ராஜ்யத்திலுள்ள கிலாதார்களுக்கும் அமுல்தார்களுக்கும்,

சிருங்கேரிஸ்வாமிகள் யாத்திரைபோய்வருகிறார்கள். நீங்களெல்லோரும் ஸர்வஜாக்ரதையாயிருந்து, வேண்டிய மரியாதைகள்செய்து, தலைநகர்வருமவரை அவர்களுக்கு வழியில், வேண்டியசௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

கடிதம் VII.

ஹிஜரா 1220=(இங் 1792)

ஹைதராபாத் நிஜாம் அவர்களின் ப்ரதானமந்திரி சந்தலால் அவர்கள்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ச.........ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு நரசிம்மபாரதி ஸ்வாமிகளுக்கு,

மிக்க மரியாதையுடன், ஸ்வாமிகள்செய்யும் கங்காமஹாயாத்ரையில் இந்த ராஜ்யத்தில் விஜயம்செய்வதாய் எண்ணங்கொண்டது, தாஸனுக்கு விசேஷ சந்தோஷமும், இத்தேசத்திற்குப் பெரும் பாக்கியமும் விளைவிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது,

இத்தேசத்திலுள்ள கர்மஸந்யாஸிகளும், ஞானசந்யாஸிகளும், அவதூதர்களும், பதினெண்ஜாதியாரும், வகுப்பினரும், தம் தம் கர்மாநுஷ்டானங்களை முறைதவறாது செய்துவருகிறார்களாவென்று விசாரணை செய்யவும், அவரவர் தர்மத்தில் அவரவரை நிலைபெறச்செய்யவும், ஸ்வாமிகளே பராமாதிகாரிகள்.

மதவிஷயத்தில் ஸந்நிதான ஆணையை ஒருவரும் மீறக்கூடாதென்று இந்த ஸமஸ்தானாதிபதியான நிஜாம் அவர்களும், கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இதன்மூலமாய் ஸந்நிதானத்துக்கு வணக்கமாய் அறிக்கைசெய்துகொண்டேன்.

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், பி.ஏ., பி.எல்.,
மதுரை.

உ

குறும்பூர்ச்சாசநங்கள்.

முகவுரை.

குறும்பூர், திருநெல்வேலிஜில்லாவில் ஆழ்வார்திருநகரிக்கும் திருச்செந்தூருக்கும், மத்தியி லுள்ளது. ஆதியில், 'குறும்பில்' என்னும் பெயரையுடையது. குடநாட்டுக்குட்பட்டது. இறையனாரகப்பொருட் கோவைநாயகன் நெடுமாறன் சேரனோடு ?யுத்தம்செய்த களங்களில் ஒன்று. பாண்டியநாட்டை, ராஜராஜனுக்குமுன் பராந்தகன்முதலியோர் ஜயித்திருந்தாலும், அந்நாட்டுக்கு முதன்முதல் தன்பெயரிட்டவன் ராஜராஜனே. இவன் இக்குறும்பூருள்ள குடநாட்டுக்கும் தன்பெயரையே கொடுத்தான். இவன்மகன் ராஜேந்திரன் பாண்டியநாட்டிற் சிலஊர்களுக்குப் பழம்பெயர்நீக்கித் தன்பெயர் வழங்கினான். அவைகளில் இந்தக் குறும்பிலான குறும்பூரு மொன்று. இதற்கு அரிந்தவநல்லூர் என்று ஒருபெயரு முண்டு (இதில் 7-வது சாசநம் பார்க்க). அரிந்தவன் என்பது ராஜேந்திரனுடையவிருதுப்பெயர்களி லொன்றுபோலும். ஆனால் இவ்வூருக்கு இப்போது பழம்பெயரே நிலைத்திருக்கிறது. இவ்வூரையடுத்துக் கீழ்புறம் 'நல்லூர்' என்று ஓரூர் இருக்கிறது. அது 'இராசேந்திரநல்லூர்' என்பதன் கடைக்குறைபோலும். அவ்வூரும் இவ்

ஊரும் அக்காலத்து ஒரே ஊராயிருந்தது. மேற்கேயுள்ள குறும்பூர்ப் பெருமாள்கோவில், ராசேந்திரசல்லூர்த் திருமேற்கோயிலென்று வழங்கப் படுவதை இச்சாசனங்களிற் காண்க. இவ்விராசேந்திரன் பெயரால் இச் சில்லாமன்னூர்கோயிலில் ராஜஸிம்மன் என்னும் ஓர் சேரன் 'ராஜேந்திர சோழவிண்ணகர்' என்று ஓர் விஷ்ணுகிருகம் எடுப்பித்தான். இக் குறும்பூரையடுத்துத் தெற்கேயுள்ள அங்கமங்கலந்தான் அக்காலத்துக் கங்கமங்கலமென்றோ [உடைய] ந (?) ங்கைமங்கலமென்றோ வழங்கப்பட் டிருக்கவேண்டும். குறும்பூரையடுத்த சிவந்தலைப் பெருமாள்கோயில் திருநாராயணசதுர்வேதிமங்கலத்துள்ளது.

இதிற்காணப்படும் 7-ம் நிம்பர் சாசநமே முதலிற் பொறிக்கப்பட் டிருக்கவேண்டும். அதிலும் மற்றவைகளிலும் இவ்வூர்ப்பெருமாள்கோவில் 'சுந்தரசோழபாண்டியவிண்ணகர்' என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது. சுந்தர சோழபாண்டியனாற் கட்டப்பட்டதால் அதற்கு அப்பெயர் வந்தது. 'சோழபாண்டியன்' என்ற பட்டத்தைவகித்த சோழஅரசர்கள் மூவ ருண்டு. சோழவரசர்கள் தாங்கள் புதிதாய்வென்ற பாண்டியநாட்டை ஆளப் பிரதிநிதிகளை நியமித்தார்கள். கி. பி. 1011 முதல் 1041 வரை ஆண்ட ராஜேந்திரசோழன் தன்மகனைச் 'சோழபாண்டியன்' என்னும் பட்டப்பெயருடன் பிரதிநிதியாக்கினன். 1052 முதல் 1064 வரை ஆண்ட ப. ராஜேந்திரதேவன், தன்தம்பி மும்முடிச்சோழனை அப் பட் டப்பெயருடன் பிரதிநிதியாக்கினன். 1062 முதல் 1070 வரை ஆண்ட வீரராஜேந்திரன் தன்மகன் கங்கைகொண்டசோழனை அப் பட்டப்பெய ருடன் பிரதிநிதியாக்கினன். இவர்களில் முதலிற்கூறப்பட்ட பிரதிநிதி தான் இக்கோவிலைக்கட்டித் தன்பெயரிடுவித்தான். (மா—ன், விக்ரம சோழபாண்டியன் என்ற ஒரு பிரதிநிதியு முண்டு.)

இந்த 7-ம் நிர். சாசனத்தைப்போன்று 'சடையபன்மரான உடை யார் ஸ்ரீ சோழபாண்டியதேவற்கு' என்று ஆரம்பித்துள்ள சாசனங்கள், சுசீந்திரம், சேவலப்பேரி முதலான இடங்களிலுமுண்டு. புதுக்கோட்டைப் பெருந்துறை, மதுரை ஆனைமலை, திருவாங்கூர்ச் சோழபுரம், திருநெல் வேலி ஆதனூர், அம்பாசமுத்திரம், வீரசிகாமணி, கழுகுமலை, கங்கை கொண்டான், சேரன்மாதேவி முதலான இடங்களிலும் இவனுடைய சாசனம் காணப்படுவதால் தென்சமுத்திரமுதற் புதுக்கோட்டைவரை

யுள்ளதேசம் இவன்கைவசம் இருந்திருக்கக்கூடும். இவன் தகப்பன் பெயரால் பிரமதேசம் மன்னார்கோயிலிற் கட்டப்பட்ட 'ராஜேந்திரசோழ விண்ணகர்' எம்பெருமானுக்கு ராஜராஜசதுர்வேதிமங்கலத்தார் இவனுடைய ஆட்சியின் 13-ம் வருடத்திற் சிலநிலம் விற்றுக்கொடுத்தார்கள் என்றும், இவன் ராஜேந்திரசோழன்மகனென்றும் மன்னார்கோயிற் சாசனங்கள் கூறுகின்றன. இதிலுள்ள 7-ம் நிர். சாசனத்தாலும் இவன் ராஜேந்திரசோழன்மகனென்று தெரிகிறது. இவன் முதலாம் ராஜேந்திர சோழன்மகனல்லனென்று சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அக்கால எழுத்துக்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து நிச்சயிக்கவேண்டும். இருந்தாலும் இந்தச் சோழ ஸ்தானாதிபதிகள் 'சடாவர்மன்'—'மாறவர்மன்' என்கிற பாண்டியர்களுக்கேயுரிய சிறப்புப்பெயர்களை என்ன உரிமைபற்றி வஹித்தார்கள் என்பது அறியப்படவேண்டும். பெருந்துறை, திருக்கோளூர் இவ்விரண்டிலும் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்கள் சுந்தரசோழ பாண்டீச்சுரமுடையார் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மன்னார்கோவிலிற் பொறித்துள்ள இவனுடைய 13-ம் வருஷத்திய சாசனம் கி. பி. 1033–34-ம் வருடத்தியதாகக் கணக்கிடப்படுகிறபடியால், இதின் 7-ம் நிர். சாசனம் கி. பி. 1044–45ம் வருஷத்தியதாகக் கொள்ளப்படவேண்டும். மதராஸ் சாசனரிப்போர்ட் 94-ம் வருஷத்து 18-ம் நிம்பரிலும் 09-ம் வருஷத்து 438-ம் நிம்பரிலும் இவன் தகப்பன் இறந்தவருடமாகிய, இவன் ஆட்சி 23-வது வருடத்தில்தான், இவனுடைய கடைசிச்சாசனம் காணப்படுகிறது என்று கண்டிருந்தபோதிலும் இதில் 7-ம் சாசனம் இவனுடைய 24-ம் வருஷ சாசனமானபடியால் இவன் தகப்பன் இறந்தபிறகும் இவன் பிரதிநிதி என்ற நிலைமையிலேயே ஆண்டிருக்கிறானென்றுகொள்ளுதல் தவறாகாது.

சாசனம் I.

(கர்ப்பக்கிருஹத்தின் தென்புறம் மேலிருந்து கீழே இரண்டாவது பட்டியல் மேற்கோரத்திலிருந்து)

விஷயம்:—குறும்பூர்ச்சோலைத் திருநீலகண்டன், நீலப்பிரான் கிரமனிடம் ஒருநிலம் விலைக்கு வாங்கி இவ்வூர்ப்பெருமாளுக்கு ஒரு வேளான்பெயாற் கட்டளை ஏற்படுத்தி ஊராரிடம் அந்த நிலத்தை ஒப்புவித்தது.

(1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ

புகழ்மாது விளங்கஜயமாது விரும்ப
நிலமகள் நிலவமலர்மகள்புணர
உரிமையிற்சிறந்தமணிமுடிசூடி
மீனவன் நிலைகெடவில்லவர்குலைதர
ஏனைமன்னவரிரியலுற்றிழிதர
திக்கனைத்துந்தன்சக்கரநடாத்தி

விஜையாபிஷேகம்பண்ணி வீரஸிம்ஹாஸநத்து அவனிமுழுதுடையா ளொடும் வீற்றிருந்தருளிய கோ ராஜகேஸரிபன்மரான சக்ரவர்த்தி கள் ஸ்ரீ குலோத்துங்கசோழ தேவர்க்கு யாண்டு ௪௰௪ நாற்பத்துநாலா வது ராஜராஜபாண்டிநாட்டு உத்தமசோழவளநாட்டுக் – – – – ஜ்ஜூறஜெயம் சிவந்தலை + கங்கமங்கலத்து மஹாஸபையோம் இந் நாட்டுக்குறும்பிலூரான ராஜே (2) ந்த்ரநல்லூர் திருமேற்கோயில் ஸ்ரீ சுந்தரசோழபாண்டியவிண்ணகர் வீற்றிருந்தருளிய எம்பெருமா னுக்கு இவ்வூர் சோலை திருநீலகண்டன் ராஜராஜகுடநாட்டு – – – ந்தி வேளான் திருமடைப்பள்ளிப்புறமாக எங்கள் பக்கல் கொண்டு குடுத்த பூமியாவது இவ்வூர் ஸாஜராஜ..........க்ரமன் நீலப்பிரான்பக்கல் விலை கொண்டு உடையகங்கை மங்கலத்து திருநாராயணவபக்கல் குடி ஒன் றுக்கு கீழெல்லை:–சீதேவிவயலுக்கு மேற்கும் தென் எல்லை 'நின்றவாதிப் பிரான்' தேவதேவசன் கொற்றிவயலுக்கு வடக்கும், மேலெல்லை 'பொலிந்துநின்றபிரான்' அமாவாஸிப்புறம் திருநாராயணவயலுக்கு கிழக் கும்வடவெல்லை சுந்தரத்தோழவிளாக்கரைக்கு தெற்கும்; இவ்விசைந்த (3) மஹாஸ்பையோம் இவெம்பெருமானுக்கு, இப்படிக்கிவை த்ரிவிக்ரமந் நீலப்பிரான் எழுத்து. இப்படிக்கிவை தேவதே–மாதவன் எழுத்து, இப்படிக்கிவை தேவதேவேசன் நின்றவாதிப்பிரான் எழுத்து இப்படிக்கிவை நீலப்பிரான் திரிவிக்கிரமன், இப்படிக் கிவை ஸ்ரீமாத வன் சுந்தரத்தோளுடையான் எழுத்து, இப்படிக் கிவை உதயதிவாக ரன் மாதவன் எழுத்து, இப்படிக் கிவை நின்ற வாதிப்பிரான் தேவதே வேசன் எழுத்து. இவை தேவதேவேசன் மாதவன் எழுத்து. இம் மஹாஸபை பணிக்க இக்கலம் எழுதினேன். இவ்வூர் மங்கல்லியன் வேளா .... ன கருமாணிக்கத்தின் எழுத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவரக்ஷை.

குறிப்பு:—உத்தமசோழன் = கண்டராதித்தன்மகன். ஸ்ரீகுலோத்துங்கன் காலத்தும் பாண்டிநாட்டிற் சோழராதிக்கம் குறையவில்லையென்பது சோழனுக்குக்கொடுத்துள்ள அடைமொழிகளாற் றெரிகிறது. திருமடை = அமுது, பள்ளிப்புறம் = கோயிலுக்குவிட்டநிலம். தடி = பெரியவயல். (சிறுவயலுக்குத் துண்டு என்று பெயர்) — கிரமன் = கிரமவேதபாராயணம் பண்ணினவன். நின்றவர்திப்பிரான் = ஆழ்வார்திருநகரிப்பெருமாள் திருநாமம் (திருவாய்—4-ம் பத்து). தேவதேவேசன் = தேவதேவபிரான் என்பதுபோன்ற பிரபந்தத்திற் பயின்றுள்ள சொற்றொடராக்கம். இங்கு, இவ்விரண்டுபெயரும் ஒருவன் பெயராகவந்தன. பொலிந்துநின்றபிரான் ஆழ்வார்திருநகரிப் பெருமாளுக்குத் திருவாய்மொழியிற் பயின்றுள்ள பெயர். இங்கு இப்பெயர் எவ்வூர்க்கடவுளைக்குறிப்பதென்று விளங்கவில்லை. அவ்வெம்பெருமானுக்கு அமாவாசைநாள் விசேஷ நைவேத்யத்துக்காக விட்டநிலம் அமாவாசைப்புறம். சுந்தரத்தோளுடையான் திருமாலிருஞ்சோலைமலைப்பெருமாளுக்கு 'நாய்ச்சியார்திருமொழி'யிற் பயின்றுள்ள பெயர். இங்கு ஒரு மனிதனைக் குறிக்கிறது. கருமாணிக்கம், பிரபந்தங்களிற் பலதடவை பயின்றுள்ளபெயர். நீலப்பிரான் என்பது பிரபந்தத்திற் கரியபிரான் என்று பயின்றுளது. இச்சாசனத்தால், சுந்தரத்தோளுடையான், தேவதேவேசன், நின்றவர்திப்பிரான், நீலப்பிரான், கருமாணிக்கம், முதலான பிரபந்தப்பெயர்கள் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டனவென்றுதெரிகிறது. இவர்கள் ஸ்ரீ குலோத்துங்கன்காலத்தில் ஒரூரி லிருந்தவர்கள். எங்கள்பக்கல் கொண்டுகுடுத்தபூமி = எங்களிடம்கொண்டுவந்துகொடுத்தபூமி.

சாசனம் II.

தென்புறம் (அர்த்தமண்டபமத்தியில் ஒருகல்லில்மாத்திரம்).

விஷயம்:— குறும்பூர் நக்காண்டான் அவ்வூர்ப் பெருமாளுக்குத் தினம் 4 விளக்கு எரிப்பதற்காகக் கோயிற்கார்யஸ்தாவசம் 25 ஆடு விட்டது.

(1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ த்ரிபுவனசக்கரவத்திகள் ஸ்ரீவல்லபதேவற்கு யாண்டு உயஉ ஆவது ஸ்ரீபாண்டிநாட்டு (2) குடநாட்டுக் குறும்பிலான ராஜேந்திரநல்லூர் திருமேற்கோயில் ஸ்ரீசுந்தரசோழபாண்டியவிண்ணகர் ஆழ்வார்க்கு சோழமண்டலத்து சோழபாண்டிய சதுர்வேதிமங்கலத்து நக்கன் பிள்ளை ஆண்டான் வைத்த ஸந்தியாதீபம்நாலு சந்திராதித்தவற் செல்வதாகவிட்ட சாவா மூவாப் பேர் ஆடு உயரு, நித்தம் ஆழாக்குநெய் செல்வதாக இவ்வாழ்வார்கன்மிகள்வசம் விட்டேன் நக்கன்பிள்ளை ஆண்டானேன். இத்தன்மம் ஸ்ரீவயிஷ்ணவ (ர்) ரக்ஷை

குறிப்பு:—வல்லபதேவன்சாசனம் முதலாம்வருடத்ததொன்றைச் செந் தமிழில் 'திருக்கோளூர்ச் சாசனங்கள்' என்றதலைப்பின்கீழ்ப் பதிப்பித்திருக் கிறேன்.

'ராஜராஜ' என்கிற சோழஅடைமொழிகளில்லாமற் பாண்டிநாட்டு—குட நாட்டு என்றுமாத்திரம் வருவதுகொண்டு வல்லவன்காலத்தில் பாண்டிநாட்டிற் சோழர்ஆதிக்கியம் குறைந்துவிட்டதென் றறியலாம். 'சோழமண்டலத்து' என் பது சோழபாண்டியசதுர்வேதிமங்கலத்து' என்பதற்கு அடைமொழியாயிருந் தால் இச்சோழபாண்டியன் சோழமண்டலத்திலும் தன்பெயரால் அக்ரகாரம் ஏற்படுத்தியிருந்தான் என்பது வெளியாகும். 'ஆண்டான்' என்பதைத்தழுவின தாகவுமாம்.

ஆழ்வார்கன்மிகள், ஆழ்வார்=பெருமாள், கன்மிகள்=தேவகர்மம் செய் பவர்கள்.

நங்கன்—நக்நன்—சிவபெருமானுக்குக் காரணப்பெயர்.

சாசனம் III. (குறை)

(மேலிருந்து கீழே மூன்றாவது பட்டியல்: கர்ப்பக்கிருகமத்தியிலாரம்பம்)

(மெய்க்கீர்த்தி-முதல் சாசனத்தைப்போல்) யாண்டு உமசுவது ராஜராஜபாண்டிநாட்டு உத்தமசோழவளநாட்டுக் குடநாட்டு குறும்பிலான ராஜேந்திரநல்லூராரோம் இவ்வூர் திருமேற்கோயில் ஸ்ரீசுந்தரசோழபாண் டியவிண்ணகர் ஆழ்வார்க்கு

சாசனம் IV.

மேல்புறம் நடுப்பட்டியல்

விஷயம்:—பெருமாள் அமாவாசையன்று பருப்புக்கறியமுதுடன் அமுதுசெய்தருளும்படி விட்ட உடையநங்கைநிலம் செழியகோன் ராசேந்திரப்பெருமாள் இறையிலியாகக் கல்வெட்டிக்கொடுத்தது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ..........மிசையுங்குடைநிழற்ற மன்ன ரெல்லாம் வந்திறைஞ்ச....................ஸிம்ஹாஸநத்து. 2. உலகமுழுதுடையா ளொடும்வீற்றிருந்தருளிய மாமுதல் மதிக்குலம் விளக்கிய—•——பன்ம ரான திருபுவனசக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீவல்லவதேவற்கு யாண்டுஆறாவது ஸ்ரீபாண்டிமண்டலத்து—குறும்பிலான ராஜேந்திரநல்லூர்—வீற்றிருந் தருளிய——டியவிண்ணகராழ்வார் அமாவாஸிநாள் அமுதுசெய்தருள திருப்போனகப்படி அரிசி கலனே நானாழியும் பயற்றமுது நானாழியும் நாறுவந்து கறியமுது இருதூலாமும் மிளகமுது உழக்கும் சீரக

அமுது—அமுது இருநாழியும் தயிரமுது—(ப) லமும் இலையமுது கட்டு இரண்டு அடைக்காயமுது நாற்பதும் இவையிற்றுக்கு திருப்போநகப்பானையும் விறகும் உட்பட வேண்டுவனவுக்கு சந்திராதித்தவற் செல்வதாக. இதுக்கு தானமாக நீர்வாத்துக்குடுத்த அட-உடையநங்கை வயக்கல் நிலத்துக்கு நான்கெல்லைபாவது : கிள்எல்லை—பெற்றுள்வயக்கலுக்கு மேற்கும், தெ—கைக்காலுக்கு வடக்கும், மேலெல்லை இவ்வாழ்வார்தேவதானத்துக்கு கிழக்கும், வடவெல்லை கடுங்கோ மங்கலத்தார் காலுக்கும் இவ்வாழ்வார்தேவதானத்துக்குத் தெற்கும், நடுவுபட்ட (?) நிலமும் மேனோக்கின—கிணறும் உட்பட்ட இன்நிலஞ் சந்திராதித்தவற் செல்வதாக இதனால்வந்த இறைஎப்பேற்பட்டதும்—தாரும்இயதாக கல் வெட்டிக்குடு(த்தே)ன். அட்டி அப்பி (?) வீற்றிருந்தானான ராஜேந்த்ரச் செழியகோனேன் ஸ்ரீ சுந்தரசோழபாண்டியவிண்ணகர் ஆழ்வார்க்கு இத் தர்மம் ஸ்ரீவைஷ்ணவரக்ஷை.

குறிப்பு:-திருப்போனகம்=திருவமுது, துலாம்=நூறுபலம், பயற்றமுது, கறியமுது, காயமுது என்று எல்லாவற்றிற்கும் அமுது அமுது என்றுவருவது வைஷ்ணவபரிபாஷையென்று சிலர் நினைப்பர். சைவசாசனங்களிலும் இப்படியேவருவதுகண்டு தமிழ்நடை உபசாரமென்றறிக.

திருப்போனகப்பானை=பொங்குவதற்கு மண்பாண்டம்

உடையநங்கைவயக்கல்நிலம்—முதல் சாசனத்தில் உடையகங்கைமங்கலம் என்பது உடையநங்கைமங்கலம் என்றிருக்கவேண்டும்போலும்.—(நம்மாழ்வார் தாயாருக்கும் உடையநங்கை யென்று பெயர் என்பர்)-இவ்வூர் அரையன் பெயர் 'உடையநம்பி' என்பது V சாசனத்தால் தெரிகிறது. 'நம்பி' என்பதற்குப் பெண்பால் நங்கை. வயக்கல்நிலம்=வசக்கல்நிலம், பண்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டுவரும்நிலம்போலும்

பெற்றாள் ஒருபெண்பெயர்; நிலங்களெல்லாம் பெண்பெயரடைமொழி பயின்றுவருதல் காண்க. முதற் சாசனத்தில் சீதேவிவயல், கொற்றிவயல் என வந்திருப்பதும் காண்க.

கடுங்கோமங்கலம் கடுங்கோ என்பவன்கண்ட ஊர்.

இலையமுது=வெற்றிலை.

(தொடரும்.)

வித்வான் ஆ. மா. சடகோபராமாநுஜாசாரியர்,
தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர்,
கெவர்ண்மெண்டுகாலேஜ், கும்பகோணம்.

யாப்பறிபுலவோர் நீப்பருவிருந்து.

முன்னுரை:—எல்லாப் பொருட்கும் நிலைக்களனுப் இருப்பது யாப்பு. அதனியலை உள்ளவாறு விரித்தோதிய நன்னூல்களிற் சின்னூல்களே தற்காலத்துக் காணக்கிடைக்கின்றன; மலயமாதவனால் இயற்றப்பெற்ற அகத்தியத்தில் யாப்பிலக்கணம் பரக்க எடுத்துரைக்கப்பட்டது. என்றும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் அப்பாப்பினை ஆய்ந்து சுருக்கமாகச் செய்தனர் என்றும் நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர். யாப்பருங்கல விருத்தியாசிரியரோ தொல்காப்பியர் யாப்பியலை விரித்துரைத்தனர் என்றும், பல்காயனார் அதனை வகுத்துரைத்தனர் என்றும், காக்கைபாடினியர் தொகுத்துரைத்தனர் என்றும் கட்டுரைப்பர்; இவர் கூற்றினை நிலைப்படுத்த ஓர் பழைய செய்யுளும் உண்டு. அது,

> "தொல்காப் பியப்புலவர் தோன்ற விரித்துரைத்தார்,
> பல்காய னார்வகுத்துப் பன்னினார்—நல்யாப்புக்
> கற்றோர் மதிக்கும் கலை (க்) காக்கை பாடினியர்
> சொற்றார்தம் நூலுட் டொகுத்து."

[யா-விருத்தி எழுத்தோத்து முதற்சூத்திர-உரை]

என்பது. இத்தகைய யாப்பியலை நன்கறிந்தார். உலகியலை அறிவிக்கும் தொன்னூற்பொருட்குரியல்களை உள்ளவாறு நன்கு மதிப்பிடுவார் என்றும், அது காரணமாகத் தன்னியல் தெரிந்து மயக்கநீப்புற்று நன்னெறிசேர்வர் என்றும் கட்டுரைப்பர் அறிஞர். இதனை "யாப்பறிவார் நீப்புணர்வார்" என்ற முதுமொழியும் பேணுநிற்கும். ஆகவே யாப்பறியும் புலவோர் பெறும் பெரும்பயன் ஏனையர், உறும் பயனிலும் விஞ்சியதாகும். சொல்லியைபினை உள்ளபடி கண்டு பொருள்தெரிந்து உள்ளுறைதெளிய நுண்ணறிவான் ஆய்ந்து முட்டறுத்துப் பொருண்முடிவு பெறுவோர் யாப்பறிபுலவோரே. தொன்னூற்பண்டசாலையைத் திறந்து இலக்கண இலக்கியப்பண்டங்களைக் கண்டு (ஏடு) எழுதுவோர் சாலிகிதவழு தூசு மாசுகளைப்போக்கி, நுண்ணறிவாய நெய்பெய்தெரியும் யாப்பு என்னும் ஒளிவிளக்கினால் துருவியெடுத்து அப்பண்டங்களை ஏற்றபடி மதிப்பிட்டுணர்ந்து மாணவர்க்குக் கைம்மாற்று ஆகச் செய்யும் வணிகாளர்கள் இவரேயாவர்.

இத்தகையினர்க்கு இயன்றவாறு ஒரு விருந்தளிக்கப் பன்னாள் விருப்புண்டெனினும் இடம் பொருள் ஏவல்கள் ஒத்துவரவில்லை. இந்நிலையில் தற்பொழுது ஒருவாறு சீர்மைக்கிடமாயிற்று. பொதுவாக விருந்தளிப்பார் அச்செயலாற் பெறும் நன்மைகள் பல என்பர். அவற்றுள், கைகண்ட பலன் ஒன்று. அஃதாவது தமக்குரிய மெல்லியல் பிணக்கு நீங்கலாக, இன்புறுதலாம். இதனைப் பேராசிரியரும் ஓரிடத்து மற்றோர்முகமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். [தொல்-மெய்ப்பா-24 புரையறந் தெளிதல்-உரை.]

நச்சினார்க்கினியர் உலகில் மெல்லியல் பிணக்கு நீங்கலாகிய வாற்றினைக் கூறுமாறு "எம்மை எத்தன்மையாகக்கருதினாய் எனப் புலந்து பின்னர் ஒருமொழியுங் கூறாதிருப்பேனாயின் அது நீங்கத்" [தலைவன் தன்] "தேரிலே ஆரவாரிப்பக் கொண்டுவந்த விருந்தினரை எதிர்கொள்ளுகையினாலே எந்நாளும் புலவியை மறப்பேன்" [கலி-மருதம்-10-உரை] என்பது.

இவ்வாறே தொன்னூல் நோக்க இயைவதால் ஆகும் ஐயங்காரணமாக நுண்ணுணர்வில்லா மெல்லியலார் பிணக்கு ஆகும்பொழுது அதனை விலக்க அகப்பிழம்பாக ஒளிர்வானை நோக்கி முறையீடுசெய்ய அவன் விருந்தினரை எதிர்ப்படுத்த அன்னோரைத் தம்மனோரதத்து ஏற்றிக் கூட்டிக் கொணர்ந்து ஊட்டுவிக்கையினால் அம்மெல்லியல் பிணக்கு நீங்கலாகுமென்றல் துணிபு.

மண்போதுத் தந்தையாம் மன்னுமாதவன் திருமுன்.

காஞ்சிமன்றம் கணிகண்ண நிலயம் (Camp)

ஓர் முறையீடு.

ஆதியாண்டு ஒழுங்கு வழக்கு எண்ணம்-க

(க) தெள்ளவினிய பெருமாள் கவி...முறையீட்டாளி. [Plaintiff.]

(க) செப்பலறந்தருவார்	...	வெண்பா	எதிராளிகள். [Defendants]
(உ) அகவனம்பியார்	...	ஆசிரியம்	
(௩) தூங்கிசையாழ்வார்	...	வஞ்சி	
(௪) உவரியுண்டோர்	...	அகத்தியர்	

முதல்விதி, தலைத்தொகுதி, இடைப்பகுதி, ஈற்றுப்பிரிவின்படி தொடுக்கப்பெற்ற உரிமைவழக்கு.

(க) முறையாளியும் முதன்மூன்று எதிராளிகளும் ஆகிய நாங்கள் ஓசைவேளிருடைய வயிற்றுப் பிறந்த மக்கள். நாங்கள் உடன் பிறந்தோர், ஒப்புரவில் எவ்வித மாண்பும் குறையாதவர்களாய் எந்தையரால் பேணப்பெற்று உவரிசூழுலகில் உரிமையெய்திவந்தோம்.

(உ) எதிராளிகளைப் பார்க்கிலும் இம்முறையாளியே மிகவினிய மொழியும் பொருளும் கிளையுமுடையவனாயிருத்தல் உலகறிந்தஉண்மை. அதனுடன் கூட்டும் இனமும் கனமுமாக இருத்தல் ஊன்றிநோக்கிற் புலனாகும். ஆகவே உலகினர் பலர் இவனை மதித்துப் பாராட்டிவந்தனர். இஃதொன்றே எதிராளிகளாகிய இவனுடன்பிறந்தார்க்கு மனக்கசப்பை உண்டுபண்ணப் போதுமானதாயிருந்தது.

(௩) இதனை அடிப்படையாக்கொண்டு முதன்மூன்று எதிராளிகளும் தந்தையாரிடம் இம்முறையாளியைப் பற்றி இல்லாததும் பொல்லாததும் எடுத்தேற்றிப்பொதுச்சொத்தில் இரண்டொன்றை எடுக்காமலிருக்க இவனை இடர்ப்படுத்தியதுண்டு. என்றாலும் கட்டளைப்படுத்திய அப்பொழுதும் ஓசைவேளிர் தம்மகத்தில் இவனைப்பற்றி அளாவு எடுத்துப் போற்றுதல்செய்வது பெருவழக்கமாய் நடைபெற்றது.

(௪) இந்நிலையில் இம்முறையாளி கபாடபுரத்துப் பெருங்கலி நிலயத்திற்குச் சென்றிருந்தவேளைநோக்கி, முதன்மூன்று எதிராளிகளும் ஓசைவேளிரை நலித்துப் படுத்தல் ஆக்கி இதனடியிற்கூட்டும் பொதுச்சொத்துக்களாகிய சீர் சீராட்டுக்களைப் பறிமுதல்செய்து பிரித்து எடுத்துக்கொண்டனர். அதுமட்டோ? இம்முறையாளியின் கட்டையும் கனத்தையும் குலைத்து இவன் இனத்தையும் பகுத்துத் தம்புக்கமாகப் பம்பக்கம் செய்து இவனைக் கோச்சைப்படுத்திவிட்டனர்.

(ரு) இத்துணையும் இயலறிந்து எற்றிப்பிரிக்க உடனுளியாயிருந்தவர் உவரியுண்டார். ஆகவே அவரையும் இம்முறையீட்டில் நான்காவது எதிராளியாக்கி உடன்சேர்த்தல் இன்றியமையாததாயிற்று.

(சா) இங்ஙனமாய இப்பிரிவின்பெற்றியறியாத இம்முறையாளி முறைப்படி தன்னிலயம்போந்து களித்திருக்கையில் "துள்ளினமாடு பொதி சுமக்கும்" எனக் கூற்றுமொழியானும் பிறவானும் சுட்டிப் பெருநகையாடினர் எதிராளிகள் மூவரும்; இச்சொலவடையும் பெருநகையும் எக்காரணத்தால் தோன்றிய என அக்கம் பக்கம் நோக்கி யுசாவியதில் இம்முறையாளிக்கு உரிமையான தாயபாகம் வஞ்சகமாய்க் கவரப்பட்ட இயல் விளங்கிற்று. இவன்சார்பாகநின்றார் பலதுறைப்பட்டு விருத்தமாகித் தாழிசைக்குட்பட்டமையும் பிறவும் நன்கு துலங்கின.

(எ) எதிராளிகளில் முதலிருவராம் 'செப்பலறந்தருவாரும் அகவனம்பியாரும்' தனித்தியங்கும் பேராற்றலுடையவராவர். ஆகவே நேரில் தொடுக்கவழியில்லை. நிரையில் தொடுக்கச் சீரில்லை. நேரிற் பிரித்தால் நிரையுட்சேர்வர். நிரையுள் தடுத்தால் நேரில் போவர்; மூன்றும் எண்ணின்கண்நின்றார் நறும்பூ நுகர்ந்து கனிகொண்டு தண்ணிழல் சேர்ந்து தூங்கலைத் தம்மரபாகக்கொண்டுள்ளார். பெருவழக்கு எ(ன்)னும் செப்பல் தோராப் பண்பினர். அவரை எழுவாயாக்கினும் பயனில்லை. காரகவேறுவாக்கிப் பயனிலையளித்துமுடிப்பினும் எதிர்மறை (வினை)யிலேயே நிற்பர். ஆகவே முத்தகமான அவரைக் குளகமாக்கல் அரிது. அடைநிலையினை இடையே பெற்றார் நடைநிலைபெறார். இரண்டடி தட்டிக்கேட்கின் இரண்டொரு மாச்சீர் என்கடை இல்லென்பர்.

(அ) இங்ஙனம் அவர் இயல் ஆக; உவரியுண்டார் இயலோ உலகறிந்த உண்மை. மாமேருவின் வலியினையிறுத்து (ப்பின்னர்) க் கரந்துளக்கிய 'குறு'முனி. இறைவர்க்கிறைவ! நின்வழிப்பட்டோருடனிணைந்து தென்றிசையடைபத் தமர்ந்து கானத்தால் "ஐயிருதலையினரக்கர் கோமா"னைப் பிணித்த அருந்திறல் வாய்ந்தோர்.

(கூ) ஆக இந்நால்வர் இத்துணையராயினும் உயர்வறவுயர்நலமுடைய முதல்வ!! நின் இணைக்கழற்கு இறைஞ்சுகிற்பர்.

(கo) ஆதலால் இன்னோரை நின்திருமுன் அழைப்பித்து இவன் முறையீட்டினுக்கு இவர்கள் அளிக்கும் மறுமொழிகளைத் தனித்தேனும் இணைத்தேனும் (க) எழுதிவாங்கி, இருதிறத்தினர் உட்கிடையினையும் (உ) விளக்கஞ்செய்து, கரிகூறுவோர் உரைமொழிகளைக் (ங) கேட்டாய்ந்து, பொருளியல் (ச) தெளிந்து, முறையீட்டாளியின் உரிமைப் பகுதியைச் (ரு) செப்பமாக்கி இவனுக்குக் கொடுப்பதுடன் இடைக்கால வரும்படியேனும் அதற்கேற்ற சீர்சீராட்டேனும் இவன் (சு) அடையவும், இன்னும் அவ்வப்போழ்து திருவுள்ளத்திற்குத் தோன்றுகிற நல்லியல்வளம் இவனுக்கு ஏற்றவாறு (எ) சேரவும் தீர்ப்புச் செய்யப்பிரார்த்தனைசெய்யலாயிற்று.

சொத்தின்விவரம்.

க. சீர்:— ஓரசைச்சீர். க. நாள். உ. மலர்.

ஈரசைச்சீர்.	மூவசைச்சீர்.	நாலசைச்சீர்.
க. தேமா	க. தேமாங்காய்	க. தேமாந்தண்பூ
உ. புளிமா	உ. புளிமாங்காய்	உ. புளிமாந்தண்பூ
ங. கருவிளம்	ங. கருவிளங்காய்	ங. கருவிளந்தண்பூ
ச. கூவிளம்	ச. கூவிளங்காய்	ச. கூவிளந்தண்பூ
	ரு. தேமாங்கனி	ரு. தேமாந்தண்ணிழல்
	சு. புளிமாங்கனி	சு. புளிமாந்தண்ணிழல்
	எ. கருவிளங்கனி	எ. கருவிளந்தண்ணிழல்
	அ. கூவிளங்கனி	அ. கூவிளந்தண்ணிழல்
		கூ. தேமாநறும்பூ
		ய. புளிமாநறும்பூ
		யக. கருவிளநறும்பூ
		யஉ. கூவிளநறும்பூ
		யங. தேமாநறுநிழல்
		யச. புளிமாநறுநிழல்
		யரு. கருவிளநறுநிழல்
		யசு. கூவிளநறுநிழல்

உ. சீராட்டு:—இந்நால்வகைச் சீரினைப் பற்றிவரும் ஆட்டம்.

உறுதிமொழி:—இதிற் காட்டப்பெற்றவை யாவும் உண்மையானவையே என்றும், மெய்யேயன்றி மற்றொன்று அன்று என்றும் உறுதிகூறும்.

துள்ளலினியபெருமாள்—கலி.

முறையீட்டாளி.

(தொடரும்.)

பெயர்விழையான்.

பல்லவர்கோயில்கள். *

1. கோயில்களின் பொதுவமைப்பு.

இந்தியா தொன்றுதொட்டே புண்ணியபூமி கர்மபூமி எனக் கூறப் பட்டுவந்ததென்பதும், இந்தியர்கள் உலகத்துள்ள மற்றெல்லாவகுப் பினரையும்விட மதத்தால் மிகுதியாகக் கட்டுப்பட்டவர்களென்பதும் யாவரு மறிந்தனவே. இவ்விதமான மதப்பற்றுள்ளநாட்டிற் கோயில்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவது ஒரு அதிசயமன்று. அதிலும் வடஇந்தியா வைவிடத் தென்னாட்டிற் கோயில்க ளதிகம். "கோயிலில்லாவூரிற் குடி யிருக்கவேண்டாம்" என்று ஒரு முதுமொழியும் உண்டு. தமிழ்நாட்டி லுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குறைந்தது ஒருகோயிலையாவது நாம் பார்க்கின்றோம்.

பண்டைக்காலத்து அரசர்கள் இக்கோயில்களுக்கும் படித்த "நல் கூர்நல்பார்ப்பார்க"ளுக்கும் மிகுந்த தானங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகள் நீடூழிகாலம் வாழவும், தமக்குப் பின்னால்வரும் அரசர்கள் அவைகளைத் தவிர்க்காமலிருக்கவும் அவற்றை அக்காலத்து நாட்டார் கள் மகாசபைகள்கூடுமிடமாகிய கோயில்களில் யாவருக்குமுபயோகப் படும்படி சாஸனமூலமாகச் செதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அச்சாஸ னங்களிலுள்ள மெய்க்கீர்த்திகளால் அக்காலசரிதத்தை நாம் அறிகின் றோம்.

இந்துக்களின் கோயிற்சுவர்களிலும் மாடங்களிலும் கோபுரங்களி லும் அநேக மதஸம்பந்தமான விக்கிரகங்கள் காணப்படுகின்றன. அவ் விக்கிரகங்களைப் பரிசோதித்தால் அக்கால மாந்தரது மனநிலை ஒழுக் கம் நாகரிகம் முதலியவற்றை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். உதாரணமாக, மாமல்லபுரத்திலுள்ள விக்கிரகங்கள் அக்காலமாந்தர் ஆண் பெண் யாவ ரும் இடுப்பிற்குக்கீழேமட்டுந்தான் உடை உடுத்துவந்தாரென்பதையும் அவ்வுடையையும் நாபிக்கு மூன்று அங்குலத்திற்குக் கீழேதான் உடுத்து வந்தாரென்பதையும் விளக்குகின்றன. இவ்விதம் அக்காலசரித்திரத் தையும் நாகரிகத்தையும் நமக்கு நன்குவிளக்கும் கோயில்களின்காலங் களை நாம் நிச்சயமாய் அறியவேண்டுவ தவசியமாகின்றது. கோயில் களின்காலங்களை நிச்சயிக்க இதுவரையில் ஒரே ஒருவழிதான் வெளி வந்திருக்கின்றது; அதாவது: டாக்டர் ஹுல்ஷ் ‡ கூறுமாறு "அக் கோயில்களிற் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் சாஸனங்களின் உதவியைக் கொண்டு கோயில்களின்காலங்களை நிச்சயிக்கலாம்" என்பதுதான். ஆனால் அது போதாததாகும். சிலகோயில்களிலுள்ள சாஸனங்கள் அது கட்டப்பட்டு வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு வெட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

---

* இது, புதுவை டாக்டர் G. JOUVEAN DUBREUIL அவர்களால் ஆங்கில த்தில் எழுதப்பட்டது. அவர்கள் அனுமதியுடன் மொழிபெயர்த்துச் சிலகுறிப் புக்களுடன் வெளியிடப்பட்டது.

‡ Epigraphia Indica. Vol. X. No. 1. p. 1.

இன்னும், சிற்பம் சித்திரம் முதலியவைகளால் நாகரிகம் முதலியவைகளை நிச்சயமாக நாமறியக்கூடியகோயில்களிற் சாஸனங்களே இல்லாமலும் இருக்கலாம். இவ்விதமாக நாம் அதிகமாக உண்மையிலிருந்து தவற இடமுண்டாகும். ஆகவே கோயில்களைச் சிற்பசாத்திரத்தி னுதவியால் ஆராய்ந்து அவைகள் கட்டப்பட்டிருக்கும்வடிவைக்கொண்டு அவைகளின் காலங்களை நிச்சயித்தலே சிறந்த வழியாகும்.

தற்காலத்திற் கட்டப்பட்ட திருப்பாப்புலியூர்க்கோயிலுக்கும் பல்லவர்காலத்துக் கட்டப்பட்ட மாமல்லபுரம்கோயில்களுக்கும் மிகுந்த வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. அவைகள் இரண்டும் ஒரேமாதிரி கட்டப்படவில்லை. இவ்விதம் வித்தியாசமேற்பட்டது எங்ஙனம்? சிற்பசாத்திரத்தில் வித்தியாசங்க ளேற்பட இரண்டுவிதகாரணங்க ளுண்டு.

1. பிறநாட்டாரது கூட்டுறவால் அவர்களது நடை, உடை, சித்திரம், சிற்பம் முதலியவைகளைப் பின்பற்றி நமது சிற்பத்தை மாற்றுதல்.

2. நமது கர்ணபரம்பரையைப்பின்பற்றி நமது சிற்பத்தையே உபயோகித்துக்கொண்டுவருங்கால் அதைவிருத்திசெய்யவேண்டி மாற்றுதல்.

தென்னாட்டுக் கோயில்களையும் சிற்பத்தையும் நன்கு ஆராய்வார்க்குத் தென்னிந்தியர்களுக்கும் பிறதேசத்தவர்களுக்கும் சிற்பசாத்திர ஸம்பந்தமான கூட்டுறவுநடக்கவில்லை யென்பது நன்கு புலப்படும். அதுவே எனது அபிப்பிராயமும் ஆகும். மேலேகூறிய இரண்டு காரணங்களுள் முதலிற்கூறியது தென்னிந்தியசிற்பத்திற்கு ஒவ்வாது. ஆகவே, எப்போதும் அவற்றையே உபயோகித்துவந்ததாலும் சிற்பசாத்திரத்தை விருத்திசெய்யவேண்டுமென்ற ஆசை அவர்கட்கிருந்ததாலும் சிற்பிகள் அவற்றைக் காலமுறைக்கேற்பச் சிறுகச்சிறுக மாற்றிவந்தனரென்பது பெறப்படும்.

மற்றைநாட்டுச்சிற்பங்களிலுள்ளவைகளைப்போல் திராவிடநாட்டுச் சிற்பங்களில் திடீரென்று மாறுதல் காணப்படவில்லை. இந்நாட்டுச் சிற்பிகள் கர்ணபரம்பரையை அநுசரித்துவந்ததால் இம்மாறுதல்கள் இயற்கையாகவும், ஆதிமுதல் ஒருவனாற் பின்பற்றக்கூடியனவாகவும் இருக்கின்றன.

கோயில்களை ஆராய நமக்கு இந்துசிற்பசாத்திரமும் கோயில்களின் ஒவ்வொருபாகங்களது பெயர்களும் தெரியவேண்டுவது அவசியமாகின்றது. ஆகவே, அவற்றைச் சுருக்கமாகக்கூறிவிட்டு மேலே, பல்லவர் காலத்திற் கட்டப்பட்ட கோயில்களை அங்ஙனம் ஆராயப்புகுவோம்.

அடியிற் காட்டியிருக்கும் முதற்படம் அக்காலக்கோயில்களுள், ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்கும் 'வரிசை' (architectural order) யைக் காண்பிக்கிறது.

படம் I

பனைமலைக்கோயில் கட்டப்பட்டிருக்கும் வரிசை.

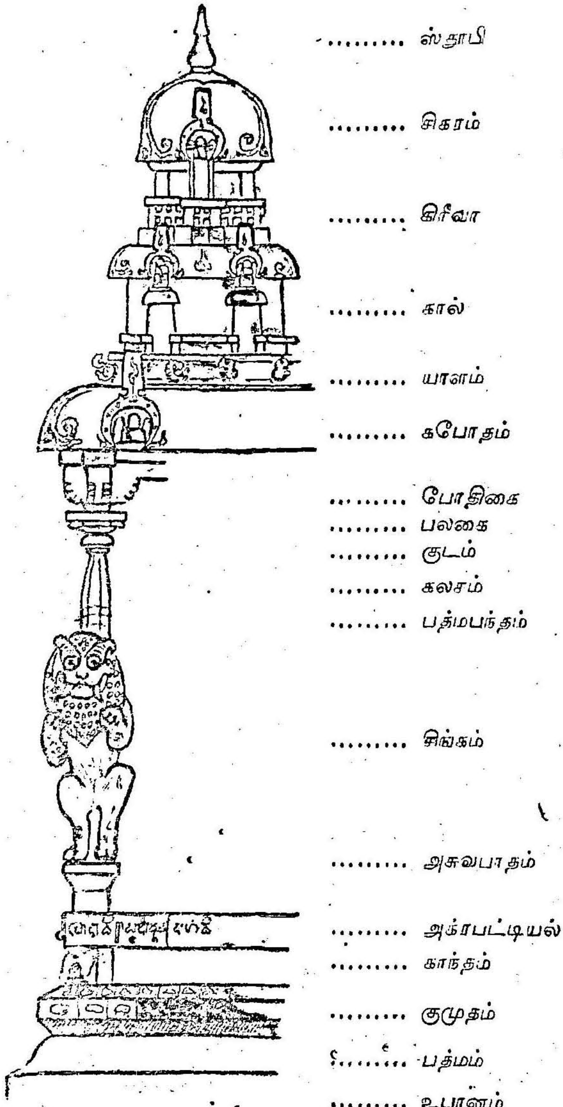

அதில்,

1. உபபீடம்:- அதிஷ்டானத்திற்குக்கீழே அதற்கு ஒருபீடம்போ லுபயோகப்படும் 'உபபீடம்' காணப்படவில்லை.

2. அதிஷ்டானம்:— சில இடங்களில் குமுதத்தில் மூலைகள் காணப்படாமல் வளைவாகவிருக்கும். மற்றுஞ் சிலஇடங்களில் பிரஸ் தாத்திலுள்ளவைகளைப்போலவே கபோதம் யாளம் ஆகிய விரண்டும் காணப்படுகின்றன.

3. ஸ்தம்பம்:—தூண்களி விருவகை யுண்டு.

(1.) சதுரமானது (2.) வட்டமானது

சதுரத்தூண் அதிகமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்காது. அது கீழும் மேலும் சதுரமாகவும், மத்தியில்மட்டும் எட்டு அல்லது பதினாறு பட்டைகளையுடையதாகவும் இருக்கும்.

வட்டத்தூணின் மேற்பாகம் மிகவும் அலங்காரமாகவிருக்கும். கல சத்தின் உச்சிகுறுகியபிறகு குடத்திற்குக்கீழே காணப்படும்கோடுகளுக் குத் தாடி எனப் பெயர். குடத்திற்கும் பலகைக்கும் மத்தியிற் காணப் படும் தாமரைப்பூவிற்கு இதழ் எனப் பெயர். பலகைக்கும் போதிகைக் கும் மத்தியில் உள்ளதற்குக் கண்டம் எனப் பெயர்.

[நடுவில் உத்திரங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதற்குத் தூண் என் றும் ஓரங்களிற் சுவருடன் ஒட்டிப் பாதிப்பாகம்மட்டுந் தெரிந்துகொண் டிருப்பதற்குக் கம்பம் என்றும் பெயர்.]

போதிகையின்முனை இரண்டு மரத்துண்டுகளைச்சேர்த்தால் எப்படி யிருக்குமோ அப்படித்தானிருக்கும்.

4. பிரஸ்தரம்:—வராதகம் இராஜாளி அன்னம் முதலிய பொம் மைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

கபோதம் எப்பொழுதுங் கூட்டால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். கபோதத்தின்முனையிற் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் பூக்களுக்குக் கருக்கு எனப் பெயர். இங்கு அது கோடியிலிருப்பதால் அதற்குக் கோடிக் கருக்கு எனப் பெயர்.

கூட்டின் மத்தியபாகத்திற்குக் கந்தர்வமுகம் என்றும், அதைச் சுற்றி வளைவாய்வருவதற்குக் கோடி என்றும், அதன் உச்சிக்குச் சிம்ம முகம் என்றும் பெயர்.

கந்தர்வமுகத்தில் ஒரு கந்தர்வனது தலை காணப்படும் (படம் II B. பார்க்க). ஆனால் இங்குக் காட்டப்பட்டவற்றுள், குடிசையைக்காண்பிக்கும் ஒரு சிறியகூரை காணப்படுகிறது. அன்றி, உச்சியிற் சிம்மமுகங் காணப்படவில்லை. அதற்குப்பதிலாக அவ்விடம் 'சுளுகுபாறைத்தலை, (shovel head) என நாம் பெயரிடத்தகுந்த பாறையால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

5. கர்ணக்கூடு:—சால் என்பது ஸ்தூபிக்கு ஒரு பீடம்போல உபயோகப்பட்டுவருகிறது. சாலி விரண்டுஜன்னல்கள் காணப்படுகின்றன.

இக்கர்ணக்கூடு கர்ப்பக்கிரஹத்திற்கும் மூலைகளிலுள்ள அறைகளுக்கும் மேலேதான் காணப்படும். மற்றவிடங்களிற் சாலையென்பது காணப்படும். அது கொஞ்சம் நீளமாக மூன்று, ஐந்து அல்லது எழுவரை ஸ்தூபிகளை உடைத்தாயிருக்கும்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ளகோயில்களில் மேலைத்தேசத்துக் கோயில்களைப் போல அதிகமாக ஜன்னல்கள் இல்லை. ஆனால், சுவர்கள் அலங்கரிக்கப்படாமலிரா. ஜன்னல்களிருக்கவேண்டிய இடங்களில் மாடங்கள் காணப்படும். அதற்குக் கோஷ்டபஞ்சரம் எனவும் பெயர். அதற்கு உச்சியில் பஞ்சரம் காணப்படாமல் திருவாட்சி எனப் பெயரிடத்தக்க ஒரு தோரணம் காணப்படும் (படம் II B. பார்க்க.).

நமக்கு இவ்வாராய்ச்சியிற் சிற்பசாத்திரத்தைத்தவிர விக்கிரகவடிவு சாத்திரமும் (Iconography) சாஸனங்களிலுபயோகப்படும் எழுத்துக்களின்வடிவத்தைப்புற்றிய சாத்திரமும்(paleography)உபயோகப்படும்.

(தொடரும்.)

தி. நா. சுப்பிரமணியம்,
கும்பகோணம்.